

ویکی پاور

سایت تخصصی رشته های مهندسی برق . کامپیوتر و ...

فصل پنجم

کنترل توان اکتیو و راکتیو

۱-۵ مقدمه

در یک سیستم قدرت ایده‌آل، فرکانس ثابت است و ولتاژ نقاط مختلف آن در محدوده مناسبی کنترل می‌گردد. در مباحث قبلی، وایستگی توان راکتیو به ولتاژ را در یک سیستم مشاهده کردیم. بنابر این می‌توان ولتاژ و توان راکتیو را همزمان و در یک کانال کنترل نمود. همچنین دیدیم که تغییرات توان اکتیو به زاویه قدرت (θ) بستگی داشته و تقریباً مستقل از ولتاژ است. در این فصل خواهیم دید که زاویه δ برای تغییر سرعت و فرکانس ماشین تغییر می‌نماید و لذا قدرت اکتیو، زاویه قدرت و فرکانس در یک کانال قابل کنترل می‌باشند. برای آشنائی بیشتر با این دو کانال کنترل، هر یک را بطور مژروح معرفی می‌کنیم.

۱-۱-۵ معرفی کانال کنترل توان راکتیو و ولتاژ

توان راکتیو یکی از مهمترین عواملی است که در طراحی و بهره‌برداری از سیستم‌های قدرت AC منظور می‌گردد. علاوه بر بارها، اغلب عناصر یک شبکه مصرف‌کننده توان راکتیو هستند. بنابر این باید توان راکتیو در بعضی نقاط سیستم تولید و به محل‌های مورد نیاز منتقل شود.

در خطوط انتقال دیدیم که قدرت راکتیو انتقالی یک خط، به اختلاف ولتاژ ابتداء و انتهای خط بستگی دارد. همچنین با افزایش دامنه ولتاژ شین ابتدائی خط، قدرت راکتیو جدا شده از این شین افزایش می‌یابد. در فصل (۲) مشاهده کردیم که قدرت راکتیو تولید شده توسط ژنراتور، به تحریک آن بستگی داشته و با تغییر نیروی محرکه ژنراتور می‌توان میزان قدرت راکتیو تولیدی و یا مصرفی آنرا تنظیم نمود. در یک سیستم بهم پیوسته نیز با انجام پخش بار در وضعیت‌های مختلف می‌توان دید که تزریق قدرت راکتیو به یک شین، ولتاژ همه شین‌ها را بالا می‌برد و بیش

از همه روی ولتاژ همان شین تأثیر می‌گذارد، لیکن تأثیر زیادی بر زاویه ولتاژ شین‌ها و فرکانس سیستم ندارد. بنابر این قدرت راکتیو و ولتاژ در یک کانال کنترل می‌شوند که آنرا کانال کنترل QV، قدرت راکتیو - ولتاژ، یا مگاوار - ولتاژ می‌نامیم.

در عمل تجهیزات یک سیستم قدرت برای ولتاژ مشخصی، ولتاژ نامی، طراحی می‌شوند. اگر ولتاژ از مقدار نامی خود منحرف شود ممکن است باعث صدمه رساندن به تجهیزات سیستم و یا کاهش عمر آنها گردد. برای مثال گشتاور یک موتور القائی با توان دوم ولتاژ ترمینالهای آن مناسب است و یا شار نوری یک لامپ مستقیماً با ولتاژ آن تغییر می‌نماید. بنابر این ثبت ولتاژ نقاط یک سیستم از لحاظ اقتصادی کاملاً ضروری است. بدینه است که کنترل و ثبت ولتاژ تمام نقاط سیستم از لحاظ اقتصادی عملی نمی‌باشد. از طرف دیگر کنترل ولتاژ در حد کنترل فرکانس ضرورت نداشته و در بسیاری از سیستم‌ها خطای ولتاژ در محدوده $\pm 5\%$ تنظیم می‌شود.

توان راکتیو مصرفی بارها در ساعات مختلف در حال تغییر است، لذا ولتاژ و توان راکتیو باید دائماً کنترل شوند. در ساعات پربار، بارها قدرت راکتیو بیشتری مصرف می‌کنند و نیاز به تولید قدرت راکتیو زیادی در شبکه می‌باشد. اگر قدرت راکتیو مورد نیاز تأمین نشود اجباراً ولتاژ نقاط مختلف شبکه کاهش یافته و ممکن است از محدوده مجاز خارج شود. نیروگاهها دارای سیستم کنترل ولتاژ هستند که کاهش ولتاژ را حس کرده و فرمان کنترل لازم را برای بالا بردن تحریک ژنراتور و در نتیجه افزایش ولتاژ ژنراتور تا سطح ولتاژ نامی صادر می‌کنند. با بالا بردن تحریک (حالت کار فوق تحریک) قدرت راکتیو توسط ژنراتورها تولید می‌شود. لیکن قدرت راکتیو تولیدی ژنراتورها بخاطر مسائل حرارتی سیم‌پیچ‌ها محدود بوده و ژنراتورها به تنهایی نمی‌توانند در ساعات پربار تمام قدرت راکتیو مورد نیاز سیستم را تأمین کنند. بنابراین در این ساعات به وسائلی نیاز است که بتوانند قدرت راکتیو به شبکه تزریق نمایند تا سطح ولتاژ در محدوده مجاز قرار گیرند.

در ساعات کم بار، بارها و عناصر شبکه، قدرت راکتیو کمی مصرف می‌نمایند و کاپاسیتانس خطوط انتقال باعث اضافه شدن قدرت راکتیو تولیدی در شبکه می‌گردد. در این حالت ژنراتورها بصورت زیر تحریک بکار افتد و مقداری از قدرت راکتیو اضافی سیستم را مصرف می‌نمایند. لیکن بخاطر ملاحظات پایداری، قدرت راکتیو مصرفی ژنراتورها نیز محدود بوده و ژنراتورها نمی‌توانند به تنهایی مسئله قدرت راکتیو اضافی و افزایش ولتاژ ناشی از آنرا حل کنند. بنابر این به وسائلی که بتوانند در این ساعات قدرت راکتیو اضافی سیستم را مصرف نمایند نیاز می‌باشد.

وسائلی را که برای کنترل توان راکتیو و لتاژ بکار می‌روند "جبران کننده"^(۱) می‌نامیم. همانطوریکه ملاحظه می‌شود توازن قدرت راکتیو در سیستم، تضمینی بر ثابت بودن و لتاژ، و کنترل قدرت راکتیو بمنزله کنترل و لتاژ می‌باشد.

۵-۱-۲ معرفی کانال کنترل توان اکتیو و فرکانس

قدرت اکتیو هنگام نیاز باید تولید شود و چون مصرف بارها در ساعات مختلف شباهه روز تغییر می‌نماید، لذا قدرت تولیدی ژنراتورها نیز باید کنترل گردد. قدرت خروجی یک ژنراتور با تغییر دادن قدرت مکانیکی ورودی آن کنترل می‌شود. برای این کار با باز کردن یا بستن شیر بخار^(۲) و یا دریچه آب^(۳)، جریان بخار و یا آب روی توربین تنظیم شده و باعث کنترل قدرت مکانیکی و در نتیجه قدرت اکتیو خروجی ژنراتور می‌گردد. اگر قدرت مصرفی بار افزایش یابد، باید شیر بخار و یا دریچه آب بیشتر باز شود که بهمان میزان قدرت تولیدی ژنراتور افزایش داده شود، و چنانچه قدرت مصرفی بار کاهش یابد، باید شیر بخار و دریچه آب تا حدی بسته شود که بهمان نسبت باعث کاهش قدرت تولیدی ژنراتور شده و در نتیجه توازن قدرت اکتیو برقرار گردد.

عدم توازن قدرت، از تأثیر آن بر سرعت و یا فرکانس ژنراتور حس می‌گردد. در صورت کاهش بار و اضافه بودن تولید، ژنراتور تمایل به افزایش سرعت و فرکانس خود دارد، و در صورت افزایش بار و کمبود تولید، سرعت و فرکانس ژنراتور رو به کاهش می‌رود. انحراف فرکانس از مقدار نامی آن بعنوان سیگنالی جهت تحریک سیستم کنترل اتوماتیک انتخاب می‌شود. توازن قدرت اکتیو بمنزله ثابت بودن فرکانس سیستم است که این موضوع به نوبه خود دارای اهمیت فراوانی می‌باشد.

اگر فرکانس ژنراتور را در شرایط ماندگار با f° و لتاژ آنرا با V° نشان دهیم، معادله لتاژ را می‌توانیم بصورت زیر بنویسیم:

$$\nu = \sqrt{2} |V^\circ| \sin(\omega^\circ t + \delta^\circ) \quad (5-1)$$

که در آن $\omega = 2\pi f^\circ$ فرکانس زاویه‌ای ماشین در حالت ماندگار است. براثر یک تغییر کوچک و آرام در سیستم، تغییرات دینامیکی در فرکانس و لتاژ بوجود می‌آید و مدت زمانی طول می‌کشد تا سیستم به حالت ماندگار جدید برسد. در این فاصله زمانی، زاویه قدرت و لتاژ متغیر بوده و از روابط زیر بدست می‌آیند:

$$\delta = \delta^\circ + \Delta\delta$$

$$|V| = |V^\circ| + \Delta |V| \quad (5-2)$$

در اینجا $\Delta\delta$ و $|V|$ بر ترتیب خطای زاویه قدرت و خطای ولتاژ می‌باشند که در حالت دینامیک سیستم، مقادیر آنها متغیر است. بنابر این معادله ولتاژ در حالت دینامیک را می‌توان بصورت زیر نوشت:

$$V = \sqrt{2} (|V^\circ| + \Delta |V|) \sin(\omega^\circ + \delta^\circ + \Delta\delta) \quad (5-3)$$

و از اینجا فرکانس زاویه‌ای ω در شرایط دینامیک برابر است با:

$$\omega = \frac{d}{dt} (\omega^\circ + \delta^\circ + \Delta\delta) = \omega^\circ + \frac{d}{dt} \Delta\delta$$

و یا:

$$\Delta\omega = \omega - \omega^\circ = \frac{d}{dt} \Delta\delta \quad (5-4)$$

اگر فرکانس در حالت دینامیک را با f نشان دهیم، داریم:

$$\omega = 2\pi f$$

$$\Delta\omega = 2\pi \Delta f \quad (5-5)$$

با جایگزینی $\Delta\omega$ در رابطه (5-4) خواهیم داشت:

$$\Delta f = \frac{1}{2\pi} \frac{d}{dt} \Delta\delta \quad (5-6)$$

این رابطه نحوه تغییر فرکانس Δf بر حسب تغییر زاویه قدرت $\Delta\delta$ و بالعکس را نشان می‌دهد. قبلًا دیدیم که تغییرات قدرت اکتیو به زاویه قدرت بستگی دارد. بنابر این قدرت اکتیو، زاویه

قدرت و فرکانس در یک کانال کنترل می‌شوند که آنرا کانال کنترل Pf، قدرت - فرکانس^(۱)، و یا مگاوات - فرکانس می‌نامیم. سیستم کنترل مربوطه نیز به سیستم کنترل اتوماتیک بار - فرکانس^(۲)، LFC، معروف است.

حلقه کنترل LFC فقط به تغییرات کم دامنه و آرام بار و فرکانس پاسخ می‌دهد و در شرایط اضطراری و عدم توازن قدرت ناشی از آن قادر به کنترل نمی‌باشد. کنترل سیستم در شرایط اضطراری و تغییرات ناگهانی با مطالعه پایداری گذرا و حفاظت سیستم‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

کنترل توان راکتیو جزو مباحث درس بررسی سیستم‌های قدرت ۲ نمی‌باشد، لیکن برای آشنائی دانشجویان با این مبحث پراهمیت، در این فصل بطور خلاصه مطالبی را در مورد آن بیان خواهیم کرد و بقیه فصل را به مطالعه کنترل توان اکتیو و فرکانس اختصاص خواهیم داد.

۲-۵ کنترل توان راکتیو و ولتاژ

بطور کلی کنترل توان راکتیو و ولتاژ از سه روش اصلی زیر انجام می‌شود:

- ۱- با تزریق توان راکتیو به سیستم توسط جبران کننده‌هایی که بصورت موازی متصل می‌شوند (مانند خازن - راکتور - کندانسور سنکرون و جبران کننده‌های استاتیک).
- ۲- با جابجا کردن قدرت راکتیو در سیستم توسط ترانسفورماتورهای متغیر.
- ۳- از طریق کم کردن راکتانس القائی خطوط انتقال با نصب خازن سری.

قبل از بررسی روش‌های فوق الذکر، سیستم کنترل ولتاژ ژنراتورها را مطالعه می‌کنیم، گرچه در دسته‌بندی سه گانه فوق، کنترل ولتاژ و قدرت راکتیو ژنراتورها می‌تواند در دسته اول قرار گیرد.

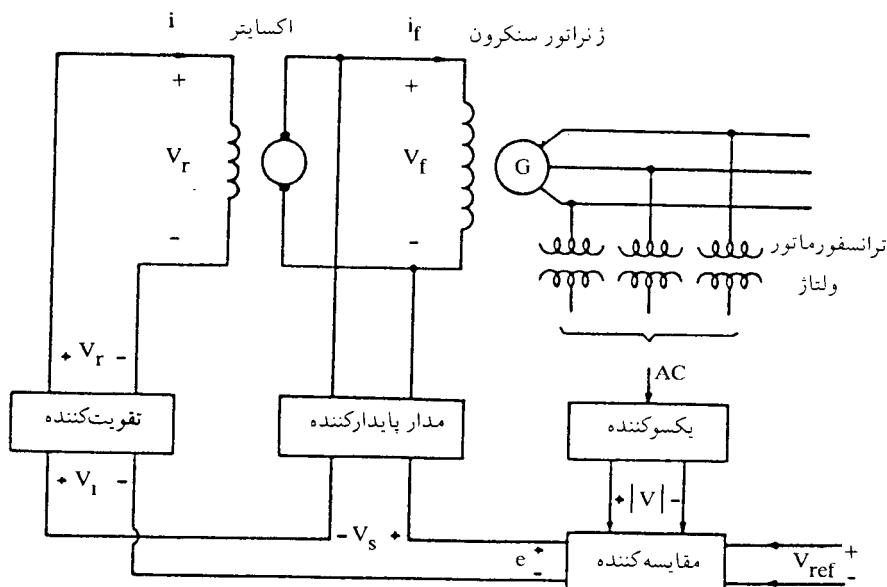
۱-۲-۵ سیستم کنترل ولتاژ ژنراتورها

جريان تحریک ژنراتورها معمولاً بوسیله یک ژنراتور DC (اکسایتر)^(۳) که توسط یک موتور و یا محور توربین - ژنراتور می‌گردد تأمین می‌شود. یکسوکننده‌ها^(۴) و واحدهای تریستوری^(۵) که ولتاژهای AC را به DC تبدیل می‌کنند به طرق مختلف در سیستم کنترل ولتاژ

بکار می‌روند. همچنین مقایسه کننده‌ها^(۱)، حلقه‌های فیدبک و تقویت‌کننده‌ها^(۲) نیز با انواع روش‌های موجود در این سیستم بکار گرفته می‌شوند. سیستم کامل کنترل ولتاژ به "رکولاتور اتوماتیک ولتاژ" AVR^(۳) موسوم است.

یکی از انواع سیستم‌های AVR در شکل (۱-۵) نشان داده شده است. ولتاژ اندازه‌گیری شده و یکسو شده ژنراتور $|V|$ با ولتاژ مرجع^(۴) مقایسه می‌شود و خطای حاصله پس از تقویت به میدان تحریک یک نوع ژنراتور DC با ضربیت تقویت بالا موسوم به آمپلیدین^(۵) اعمال می‌گردد. آمپلیدین (اکسایتر) میدان اصلی ژنراتور را تحریک و کنترل می‌کند.

چنانچه ولتاژ ژنراتور نسبت به مقدار نامی آن کاهش یابد، خطای ولتاژ $|V|$ مثبت بوده و این خطای پس از تقویت، باعث افزایش جریان تحریک آمپلیدین و در نتیجه افزایش تحریک ژنراتور شده و ولتاژ ژنراتور را افزایش می‌دهد و این کار تا رسیدن ولتاژ ژنراتور به مقدار نامی ادامه می‌یابد.

شکل ۱-۵: شمای یک نوع سیستم AVR

1- Comparators

2- Amplifiers

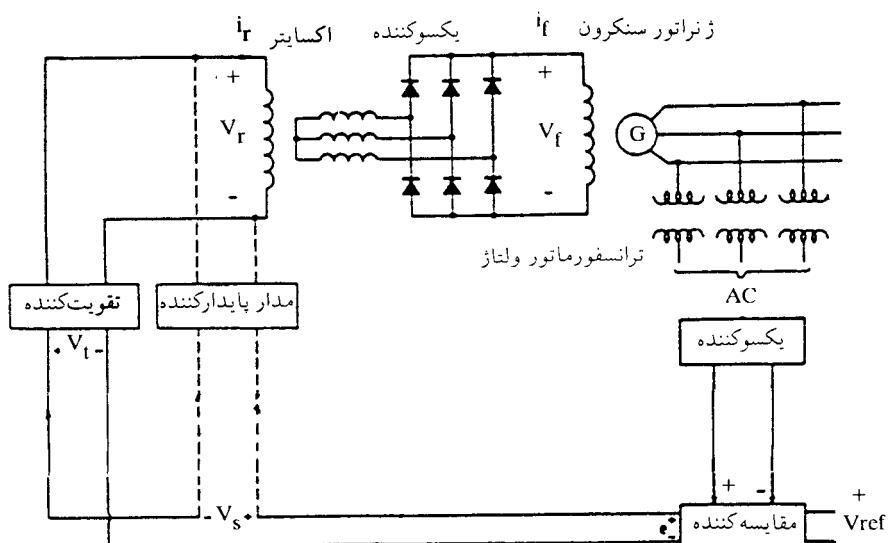
3- Automatic Voltage Regulator

4- Reference Voltage

5- Amplidyne

در مدار AVR ثابت زمانی های تقویت کننده و سیستم اکسایتر نسبتاً زیاد بوده و بترتیب حدود ۱/۰ ثانیه و ۱ ثانیه می باشند. ثابت زمانی مدار تحریک ژنراتور نیز حدود چند ثانیه است. این سه ثابت زمانی، بخصوص ثابت زمانی مدار تحریک می توانند سیستم را ناپایدار کنند. برای پایدار کردن و کاهش ثابت زمانی کل سیستم معمولاً از مدار پایدار کننده^(۱) استفاده می شود. مدارهای پایدار کننده دارای انواع مختلف هستند و طرح اغلب آنها طوری است که مانند یک مشتق گیر عمل کرده و باعث تسريع در پاسخ مدار و پایدار شدن سیستم می گردد.

بطور کلی ثابت زمانی کل سیستم کنترل ولتاژ AVR در مقایسه با ثابت زمانی سیستم کنترل بار-فرکانس LFC بسیار کمتر بوده و برای اختلالات کم دامنه، حلقه کنترل ولتاژ با سرعت خوبی پاسخ می دهد، در حالیکه پاسخ حلقه کنترل LFC چند ثانیه بطول می انجامد. سیستم های اکسایتر جدید معمولاً بدون جاروبک^(۲) بوده و در آنها از عناصر ساکن غیردواری استفاده می شود. یکی از معمول ترین و مدرن ترین سیستم های کنترل ولتاژ AVR بدون جاروبک در شکل (۵-۲) نشان داده شده است.

شکل ۲-۵: سیستم کنترل ولتاژ AVR بدون جاروبک

در این سیستم، اکسایتر شامل یک ژنراتور سنتکرون سه فاز است که سیم پیچ‌های سه فاز آن روی رتور، و میدان تحریک آن روی استاتور قرار دارند. ولتاژ AC ایجاد شده در سیم پیچ‌های رتور توسط دیودهایی که روی محور گردنه نصب شده‌اند یکسو شده، و ولتاژ DC بدست آمده میدان اصلی ژنراتور را تحریک می‌کند. به این ترتیب در طرح این سیستم، رینگ‌ها و جاروبکها حذف شده‌اند.

۳-۵ کنترل قدرت راکتیو و ولتاژ توسط ترانسفورماتورهای متغیر

ترانسفورماتورهای متغیر یکی از وسائل کنترل قدرت راکتیو و راکتیو در سیستم‌ها می‌باشند. اغلب ترانسفورماتورهای متغیر برای تنظیم دامنه ولتاژ بکار می‌روند. در این صورت قدرت راکتیوی به شبکه تزریق نمی‌شود و فقط قدرت‌های راکتیو موجود در خطوط و دیگر عناصر شبکه جابجا می‌شوند. محدوده کنترل دامنه ولتاژ با ترانسفورماتورهای متغیر حدود $10 \pm \%$ است. بعضی ترانسفورماتورها بمنظور تغییر زاویه فاز مورد استفاده قرار گرفته و در نتیجه قدرت راکتیو را جابجا و کنترل می‌کنند. در بعضی ترانسفورماتورها نیز هر دو کمیت دامنه ولتاژ^(۱) و زاویه فاز^(۲) کنترل می‌شوند.

ترانسفورماتورهای متغیر که دارای تپ چنجر هستند با کنترل نسبت تبدیل در حالت بارداری، ولتاژ را بصورت پله‌ای کنترل می‌کنند. کنترل اتوماتیک تعداد حلقه‌های سیم پیچ‌ها در این ترانسفورماتورها توسط موتورهای الکترونیکی و یا کنترل کننده‌های تریستوری انجام می‌شود. از این نوع ترانسفورماتورها برای ثابت نگهداشتن ولتاژ در بعضی شین‌های سیستم توزیع^(۳) و فوق توزیع^(۴) و سیستم شعاعی استفاده می‌گردد.

۴-۵ تزریق قدرت راکتیو به شبکه

در یک سیستم قدرت ایده‌آل ، ولتاژ و فرکانس در شین‌های تولید کننده^(۵) باید مقدار ثابتی بوده و سیستم بدون هارمونی و با ضریب قدرت یک باشد. معمولاً کنترل ولتاژ و ضریب قدرت در مصرف کننده‌ها و خطوط انتقال با تزریق قدرت راکتیو انجام می‌شود. تولید قدرت راکتیو توسط جبران‌کننده‌ها و تحويل آن به شبکه بمیزان مناسب، باعث بالا رفتن سطح ولتاژ و اصلاح ضریب قدرت نقاط مورد نظر شبکه شده، و جذب قدرت راکتیو اضافی شبکه توسط جبران‌کننده‌ها بمیزان مناسب نیز باعث پائین آمدن سطح ولتاژ خواهد شد.

1- Voltage Magnitude

2- Phase Angle

3- Distribution

4- Subtransmission

5- Generating Bus

معمولأً عبارت "اصلاح ضريب قدرت" (۱) هنگامی بکار می‌رود که مسأله جبران کنندگی (۲) توان راکتیو یک بار و یا گروهی از بارها مورد نظر باشد. بررسی کنترل توان راکتیو را با جبران کنندگی بار ادامه می‌دهیم.

۴-۵-۱ جبران کنندگی بار (۳)

مقصود از جبران کنندگی بار این است که کل توان راکتیو مورد نیاز بار و یا قسمت اعظم آن توسط جبران کننده در محل تأمین شود. هدف‌های جبران کنندگی و روشهایی که برای این کار مورد استفاده قرار می‌گیرد با جبران کنندگی کل سیستم قدرت متفاوت است. هدف‌های اساسی جبران کنندگی بار، اصلاح ضريب قدرت، بهبود ضريب تنظیم ولتاژ (۴) و در بعضی موارد متقاضن کردن بار (۵) می‌باشد.

اغلب بارهای صنعتی دارای ضريب قدرت پس فاز بوده و لذا مصرف کننده قدرت راکتیو هستند. بنابر این جریان بار بیشتر از مقدار مورد نیاز برای مصرف قدرت راکتیو است. علاوه بر پرداخت اضافی برای این جریان، قطر کابل‌ها باید بیشتر انتخاب گردد و تلفات سیستم قدرت نیز بیشتر خواهد شد. از طرف دیگر اگر قدرت راکتیو مورد نیاز این بارها در محل تأمین شود، نیازی به تولید قدرت راکتیو توسط ژنراتورها و انتقال آنها نمی‌باشد.

وسائلی که بعنوان جبران کننده‌های بار استفاده می‌شوند علاوه بر اهداف ذکر شده باید هارمونی‌های اضافی در سیستم ایجاد نکنند، به تغییرات پاسخ سریع بدهند و خود مصرف کننده توان راکتیو نباشند. در بررسی اصلاح ضريب قدرت و تنظیم ولتاژ بار، سیستم قدرت را مطابق شکل (۳-۵) با مدار معادل تونن آن و جبران کننده را با یک امپدانس نشان می‌دهیم. جبران کننده توان راکتیو در یک شین بار برای یکی از دو منظور زیر طراحی و محاسبه می‌شود:

(الف) اصلاح ضريب قدرت: اگر امپدانس بار را با $Y_L = G_L + jB_L$ نشان دهیم و P_L و Q_L و S_L بترتیب توانهای راکتیو، راکتیو و ظاهری بار باشند، ضريب قدرت بار قبل از نصب جبران کننده برابر است با:

$$\cos \Phi_L = \frac{G_L}{|Y_L|} = \frac{P_L}{S_L} \quad (5-V)$$

توان راکتیو مورد نیاز بار Q_L نیز بر حسب P_L عبارتست از:

1- Power Factor Correction

2- Compensation

3- Load Compensation

4- Improvement of Voltage Regulation

5- Load Balancing

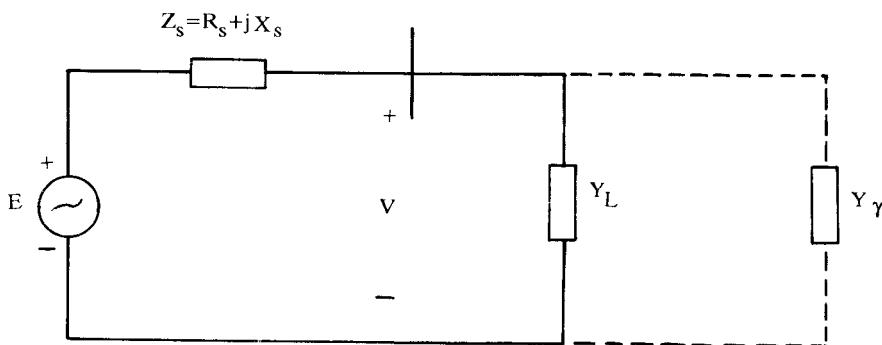
$$Q_L = S_L \sin \Phi_L = \frac{P_L}{\cos \Phi_L} \sin \Phi_L$$

بنابر این:

$$Q_L = P_L \tan \Phi_L$$

از آنجائیکه کل قدرت راکتیو مورد نیاز بار در این حالت توسط جبران کننده تأمین می شود، لذا
قدرت راکتیو جبران کننده برابر است با:

$$Q_Y = P_L \tan \Phi_L$$

شکل ۳-۵: جبران کنندگی بار

و در اینصورت ضریب قدرت سیستم از $\cos \Phi_L$ به یک می رسد.

ب) تنظیم ولتاژ: در شکل (۳-۵) در حالتی که جبران کننده وصل نشده باشد در صد تنظیم ولتاژ (رگولاویون) طبق تعریف از رابطه زیر تعیین می شود:

$$\% \text{ Reg} = \frac{|E| - |V|}{|V|} \times 100 \quad (3-9)$$

در این حالت قدرت جبران کننده Q_Y باید طوری انتخاب شود که با نصب آن، ولتاژ شین بار در حالت بارداری $|V|$ ، با مقدار آن در حالت بی باری $|E|$ برابر باشد. به این ترتیب در صد تنظیم ولتاژ (رگولاویون) به صفر می رسد.

بنابر این یک جبران کننده باید طوری طرح شود که یکی از دو منظور (الف) و (ب) را عملی نماید. یعنی یا ضریب قدرت را به یک برساند و یا ولتاژ را ثابت نگه دارد. از آنجاکه مقدار توان راکتیو جبران کننده در دو حالت فوق متفاوت می باشد. لذا یک جبران کننده نمی تواند ضریب قدرت را به یک برساند و همزمان ولتاژ را نیز ثابت نگه دارد.

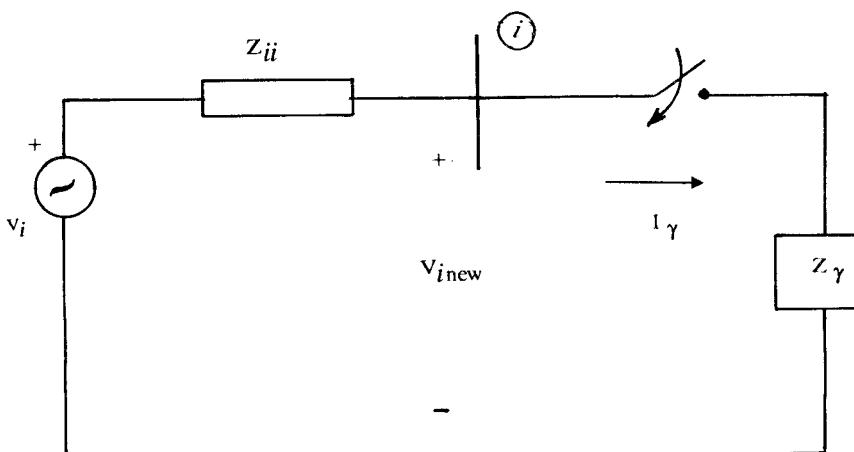
۵-۴-۲ جبران کننده ثابت موازی در سیستم بهم پیوسته

خازن‌ها و راکتورهای موازی جبران کننده‌های ثابتی هستند که برای تولید و یا مصرف توان راکتیو بطور موازی در شین‌های مناسب سیستم قدرت نصب می‌شوند. شکل (۵-۴) مدار معادل تونن یک سیستم قدرت را از دیدگاه شین شماره آنشان میدهد. ولتاژ تونن V_γ از پخش بار بددست آمده است. امپدانس تونن $Z_{ii} = Z_{ih}$ نیز با استفاده از ماتریس Z_{bus} تعیین می‌گردد. جبران کننده‌ای با قدرت راکتیو (مصرفی) Q_γ و ولتاژ نامی V_γ به شین آ متصل شده است. راکتانس و امپدانس این جبران کننده عبارتست از :

$$X_\gamma = \frac{V_\gamma}{Q_\gamma} \quad (5-10)$$

$$Z_\gamma = \pm jX_\gamma \quad (5-11)$$

در این رابطه علامت مثبت برای راکتور و علامت منفی برای خازن بکار می‌رود. راکتور مصرف کننده توان راکتیو بوده و Q_γ برای آن مثبت می‌باشد. خازن نیز تولید کننده توان راکتیو است و Q_γ برای آن منفی در نظر گرفته می‌شود.

شکل ۴-۵: جبران کننده ثابت موازی در سیستم قدرت

ولتاژ شین آ پس از نصب جبران کننده از V_i به V_{i_new} تغییر می‌یابد. جریان جبران کننده و ولتاژ جدید شین آ بترتیب زیر محاسبه می‌شوند:

$$I_\gamma = \frac{V_i}{Z_{ii} + Z_\gamma} \quad (5-12)$$

$$V_{i_{\text{new}}} = V_i - Z_{ii} I_\gamma = Z_\gamma I_\gamma \quad (5-13)$$

ولتاژ شین‌های دیگر سیستم نیز با نصب جبران‌کننده در شین آ تغییر می‌نمایند. ولتاژ جدید شین زبرابر است با:

$$V_{j_{\text{new}}} = V_j - Z_{ji} I_\gamma \quad j = 1, 2, \dots, n \quad (5-14)$$

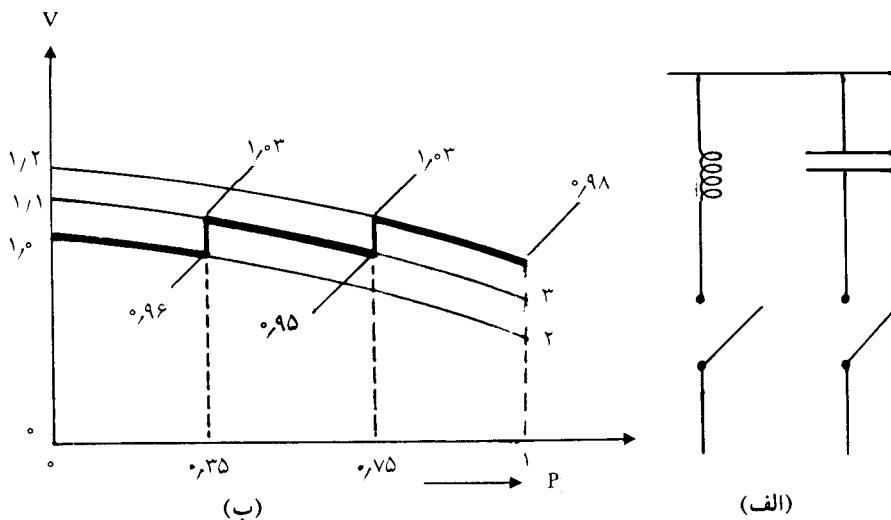
که در آن Z ولتاژ شین شماره j قبل از نصب جبران‌کننده و Z_{ji} عنصر موجود در سطر j و ستون i از ماتریس Z_{bus} می‌باشد.

برای محاسبات دقیق سیستم و تعیین پخش قدرت‌ها می‌توان Q_γ را در Q_D (قدرت راکتور مصرفی بار) تأثیر داد و پخش بار سیستم را با $Q_{\text{new}} = Q_D + Q_\gamma$ انجام داد تا ولتاژ شین‌ها و پخش قدرت‌ها را بدست آورد. همچنین می‌توان X را در ماتریس Y_{bus} تأثیر داد و پخش بار را با Y_{bus} جدید انجام داد.

کنترل ولتاژ با استفاده از جبران‌کننگی ثابت موازی بطريق فوق الذکر فقط در یک پله انجام می‌شود. برای کنترل مناسب ولتاژ، معمولاً از جبران‌کننگی ثابت کنترل شده^(۱) استفاده می‌شود که در آن خازن و راکتور هنگام لزوم قطع و وصل می‌شوند. شکل (۵-۵الف) اتصال خازن و راکتور کنترل شده را به شین مورد نظر نشان می‌دهد. کلیدهای نشان داده شده به حلقه‌های کنترل مربوط هستند و برای کار مناسب سیستم قطع و وصل می‌شوند. دیاگرام کنترل ولتاژ مربوطه نیز در شکل (۵-۵ب) نشان داده شده است.

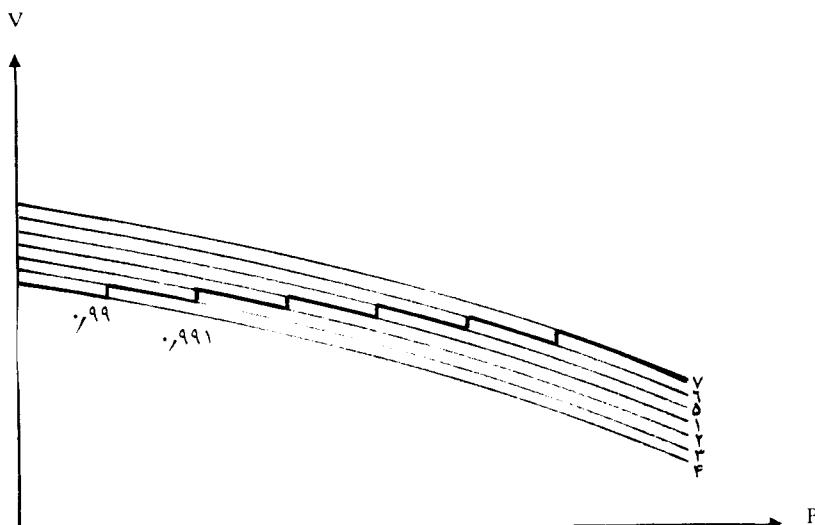
منحنی ۱ مربوط به شرایط کار سیستم بدون جبران‌کننده و منحنی‌های ۲ و ۳ بر ترتیب برای جبران‌کننگی با راکتور و خازن می‌باشند. همانطوریکه در شکل مذکور دیده می‌شود، از بی‌باری تا ۳۵٪ بار نامی راکتور متصل است. هنگامی که بار به ۳۵٪ مقدار نامی می‌رسد ولتاژ تا ۹۶PU کاهش یافته است. در اینجا راکتور قطع شده و ولتاژ بصورت پله‌ای به ۱۰۳PU می‌رسد. از ۳۵٪ تا ۷۵٪ بار نامی، سیستم بدون جبران‌کننده کار می‌کند و ولتاژ از ۱۰۳PU به ۹۵PU می‌رسد. در ۷۵٪ بار نامی خازن وصل می‌شود و ولتاژ از ۹۵PU به ۱۰۳PU می‌رسد. افزایش می‌یابد و از این بعد تا رسیدن به بار نامی، ولتاژ از ۱۰۳PU تا ۹۸PU به ۹۵PU متغیر است. به این ترتیب ولتاژ این شین در فاصله ۹۵PU تا ۱۰۳PU کنترل شده است.

۱۹۹

شکل ۵-۵: کنترل ولتاژ بوسیله جبران کنندگی ثابت کنترل شده

برای کنترل دقیق‌تر می‌توان حالتی را در نظر گرفت که چندین راکتور و خازن موازی در زمانهای مناسب قطع و وصل می‌شوند و کنترل ولتاژ در محدوده باریکتری (مثلاً $\pm 1\%$) انجام می‌شود. شکل (۵-۶) دیاگرام کنترل ولتاژ چنین حالتی را نشان می‌دهد.

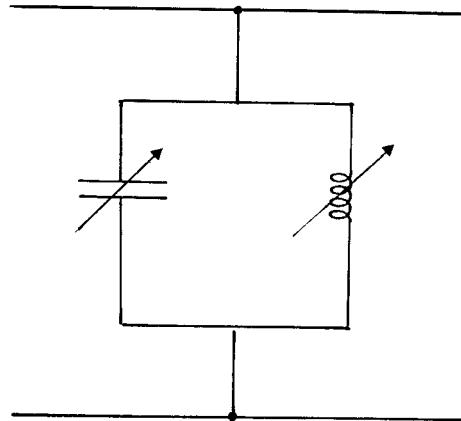

شکل ۶-۵: دیاگرام کنترل ولتاژ با نصب خازنها و راکتورهای چند مرحله‌ای

منحنی شماره ۱ مشخصه ولتاژ - قدرت را برای حالت بدون جبران کننده نشان می‌دهد. منحنی‌های ۲ و ۳ و ۴ بترتیب مربوط به اتصال یک، دو و سه راکتور، و منحنی‌های ۵ و ۶ و ۷ بترتیب مربوط به اتصال یک، دو و سه خازن می‌باشند.

۴-۵- جبران کننده‌های دینامیک^(۱)

کنترل ایده‌آل آنست که مشخصه ولتاژ - قدرت، خط مستقیمی بدون شیب (ولتاژ ثابت) باشد. برای این کار از لحاظ تئوری باید تعداد بی‌نهایت خازن و راکتور بصورت موازی در شین مورد کنترل نصب شده و با کوچکترین تغییر در بار سیستم، قطع و وصل شوند. کنترل و ثبیت ولتاژ بطور لحظه‌ای در عمل توسط کنداسورهای سنکرون^(۲) و جبران کننده‌های استاتیک^(۳) امکان پذیر است. در حقیقت مدار معادل این جبران کننده‌ها را می‌توان مطابق شکل (۵-۷) بصورت یک ساپتیانس^(۴) قابل تنظیم در هر دو جهت خازنی و سلفی در نظر گرفت. در این جبران کننده‌ها، چنانچه ولتاژ در محل اتصال جبران کننده از حدود تعیین شده منحرف شود، مدار کنترل مربوطه ساپتیانس موازی را طوری تغییر می‌دهد که مجدداً ولتاژ به حدود تعیین شده برگردد. از آنجاییکه اصولاً نحوه عمل این جبران کننده‌ها پیوسته و دینامیک می‌باشد، آنها را جبران کننده‌های دینامیک می‌نامند.

شکل ۷-۵: مدار معادل یک جبران کننده دینامیک

1- Dynamic Compensator

2-Synchronous Condenser

3- Static Compensator

4- Susceptance

کندانسور سنکرون یک ماشین سنکرون است که پس از راه اندازی، با شبکه سنکرونیزه می شود. مدار کنترل ولتاژ این ماشین، وظیفه اندازه گیری انحراف ولتاژ و کنترل تحریک را بعده دارد. با کنترل تحریک، ماشین در رژیم های کار مورد نیاز، فوق تحریک و یا زیر تحریک، توان را کتیو تولید و یا جذب می نماید تا ولتاژ ترمینالهای کندانسور را در مقدار ثابتی تنظیم نماید. در حقیقت مدار کنترل ولتاژ در کندانسورهای سنکرون مشابه سیستم کنترل ولتاژ اتوماتیک (AVR) ژنراتورها است که در بخش (۵-۲-۱) مورد بحث قرار گرفت. لیکن در سیستم های قدرت مدرن امروز، بخاطر کند بودن سرعت پاسخ سیستم کنترل، ظرفیت محدود قدرت راکتیو، مصرف توان اکتیو و همچنین ملاحظات پایداری، از کندانسورهای سنکرون کمتر استفاده می شود.

در حال حاضر استفاده از جبران کننده های استاتیک در سیستم ها رو به افزایش است. در این جبران کننده ها عمل کنترل ولتاژ توسط یک ساپیتانس قابل کنترل انجام می شود. مدار کنترل این جبران کننده ها ولتاژ را اندازه گیری نموده و فرمان کنترل از طریق پالس هایی با زاویه آتش مناسب، کنترل کننده های تریستوری را بکار می اندازند و عمل کنترل ساپیتانس با کنترل زاویه آتش تریستورها انجام می شود. از آنجا که این جبران کننده ها دارای قطعات دور نیستند (وبه همین علت استاتیک نامیده می شوند)، مسئله پایداری ندارند. از طرف دیگر سرعت پاسخ آنها بسیار خوب بوده (یک تادو سیکل) و توان اکتیو ناچیزی مصرف می نمایند.

جبران کننده های استاتیک دارای انواع زیادی هستند. مهمترین آنها عبارتند از:

- ۱- راکتور کنترل شده با تریستور ^(۱) TCR
- ۲- خازن سوییچ شده با تریستور ^(۲) TSC
- ۳- راکتور اشباع شده ^(۳) SR

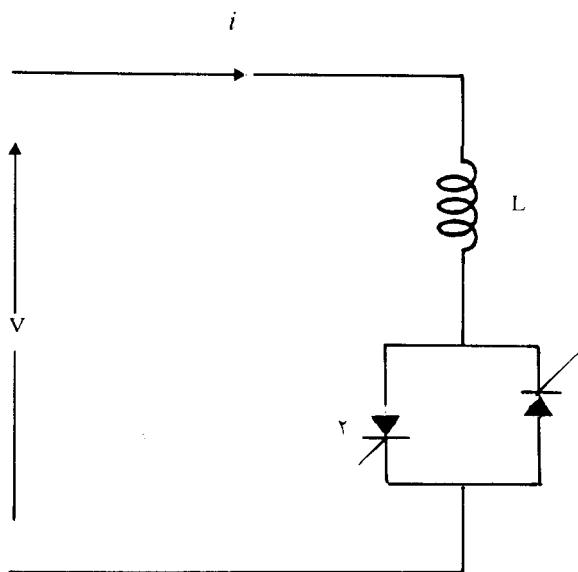
ساختمان TCR بطور شماتیک در شکل (۵-۸) نشان داده شده است. عنصر کنترل کننده، مدار کنترل کننده تریستوری است و شامل دو تریستور موازی است که قطب های غیر همنام آنها بهم متصل شده اند.

اگر تریستور شماره ۱ در زاویه آتش $\alpha = ۹۰^\circ$ و تریستور ۲ در زاویه آتش $\alpha = ۲۷۰^\circ$ روش شوند هدایت کامل صورت می گیرد و اگر تریستورها بترتیب در زاویه های آتش $\alpha = ۹۰^\circ$ تا ۱۸۰° باشند آنها می توانند میانگینی از توان اکتیو و زیر تحریک ارائه کنند.

1- Thyristor - Controlled Reactor

2- Thristor - Switched Capacitor

3- Saturated Reactor

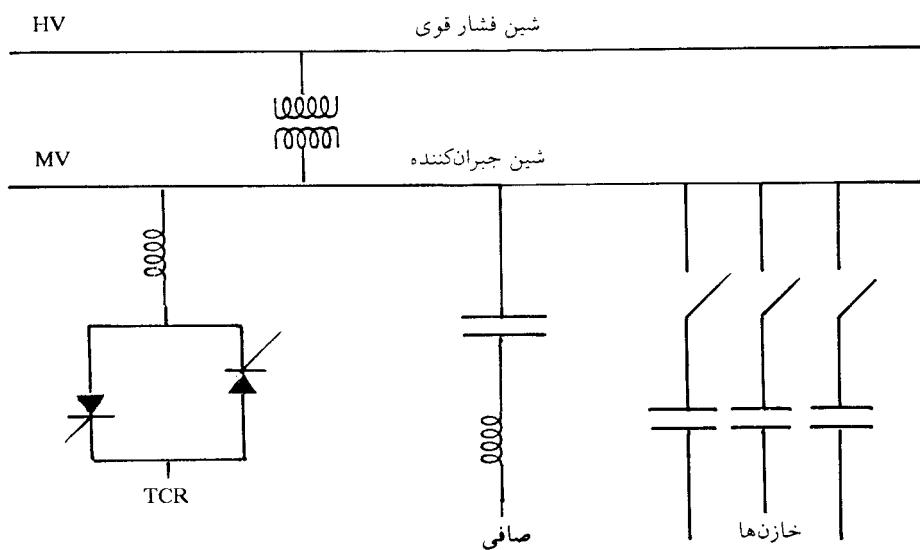
شکل ۵-۸: شمای راکتور کنترل شده با تریستور TCR

۳۶۰° تا ۲۷۰° روشن شوند هدایت ناقص بوده و مقدار مؤثر جریان کمتر خواهد بود و این بمنزله افزایش اندوکتانس و کاهش قدرت راکتیو مصرفی راکتور است. بنابر این یک ساپیتانس قابل کنترل بوده که حداقل اندوکتانس آن L_a بوده و تا حدود مورد نیاز قابل افزایش می باشد.

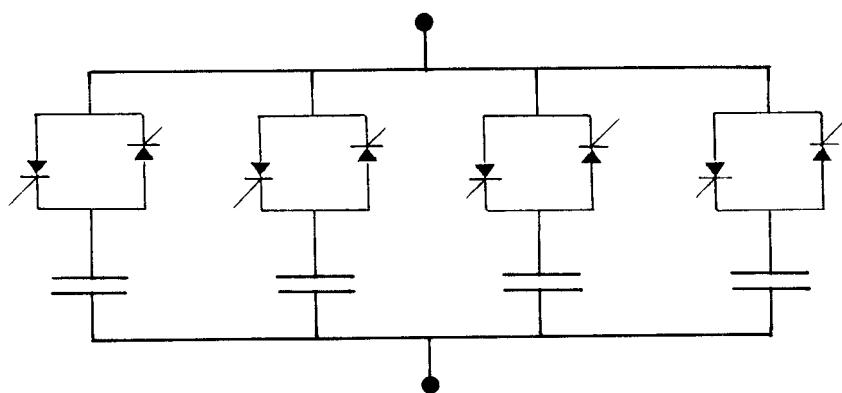
جریان TCR همیشه پس فاز بوده و TCR فقط قدرت راکتیو مصرف می کند. اگر یک خازن با TCR موازی شود می تواند ضریب قدرت پیش فاز نیز برای جبران کننده ایجاد کند و قدرت راکتیو کنترل شده به شبکه تزریق نماید. برای کنترل بیشتر و بهتر می توان چند خازن موازی با TCR را قطع و وصل نمود. شمای اتصال این جبران کننده استاتیک که به (۱۱) TCR/FC موسوم است در شکل (۵-۹) نشان داده شده است. در این شکل صافی نشان داده شده برای

حذف هارمونی های ایجاد شده توسط TCR می باشد.

در خازن سوییج شده با تریستور TSC، ساپیتانس قابل تنظیم با کنترل تعداد خازنهایی که بطور اتوماتیک با کلیدهای تریستوری قطع و وصل می شوند بدست می آید. به این ترتیب کنترل ساپیتانس فقط بصورت پله ای انجام می شود. در شکل (۵-۱۰) مدار یک فاز این جبران کننده نشان داده شده است.

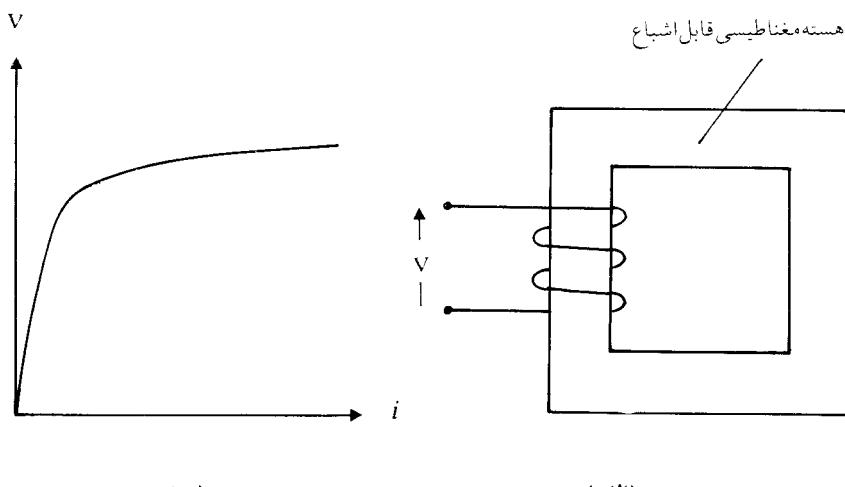
شکل ۹-۵: شمای اتصال TCR/FC به شبکه قدرت

شکل ۹-۱۰: اساس کار TSC

مدار کنترل اتوماتیک TSC، با اندازه گیری ولتاژ، فرمان لازم را به تریستورهایی که باید خازنها را قطع و یا وصل نمایند صادر می‌کند. اگر ولتاژ از "محدوده کنترل ولتاژ" کمتر باشد خازنها یکی پس از دیگری وصل می‌شوند تا جاییکه ولتاژ به محدوده کنترل برگردد، و اگر ولتاژ بیشتر از محدوده کنترل باشد تعدادی از خازنها قطع می‌شوند تا ولتاژ مجدداً به محدوده قابل قبول کنترل برگردد.

شکل ۱۱-۵ (الف) ساختمان راکتور اشباع شده SR را نشان می‌دهد. وسیله کنترل در این جبران کننده یک هسته مغناطیسی قابل اشباع است که مشخصه ولتاژ - جریان آن در شکل ۱۱-۵ (ب) نشان داده شده است. مشخصه TCR نیز تقریباً شبیه مشخصه SR می‌باشد.

شکل ۱۱-۵: ساختمان راکتور اشباع شده و مشخصه ولتاژ - جریان آن

۱۱-۵ خازن سری (۱)

نصب خازن سری در یک خط انتقال بلند باعث کاهش راکتانس القائی خط شده و نتایج زیر را بدست خواهد داد:

الف) افزایش قدرت انتقالی ماکریمم و بهبود پایداری ماندگار

ب) افزایش بار طبیعی خط

ج) کاهش زاویه انتقال در یک قدرت داده شده

د) کاهش تلفات خط

ه) کاهش افت ولتاژ در طول خط

و) بهبود پایداری گذرا

ز) کاهش حساسیت ولتاژ به اختلالات در حالت گذرا

رابطه زیر درجه جبران کنندگی سری $(1 - K_{sc})$ را تعریف می‌نماید:

$$X_{sc} = \frac{X_{cy}}{X_L} \quad (5-15)$$

که در آن X_L راکتانس القائی خط و X_{cy} راکتانس خازن سری می‌باشد. اگر مقدار K_{sc} زیاد و نزدیک عدد یک انتخاب شود، راکتانس سری خیلی کم شده و جریان آن بسیار زیاد می‌شود. از طرف دیگر ممکن است رزونانس سری ایجاد شود که در اینصورت کنترل ولتاژها و جریانهای حالت گذرا براثر اختلالات بوجود آمده بسیار مشکل خواهد بود. معمولاً K_{sc} در حدود 0.25 تا 0.7 انتخاب می‌شود. راکتانس خط با اضافه شدن خازن سری برابر است با:

$$X = X_L - X_{cy} = X_L - K_{sc} X_L = X_L (1 - K_{sc})$$

چنانچه از کاپاسیتانس خط صرفنظر کنیم، با جایگزین کردن راکتانس X در رابطه انتقال قدرت خط انتقال داریم:

$$P = \frac{|V_s| |V_r|}{X_L (1 - K_{sc})} \sin\delta \quad (5-16)$$

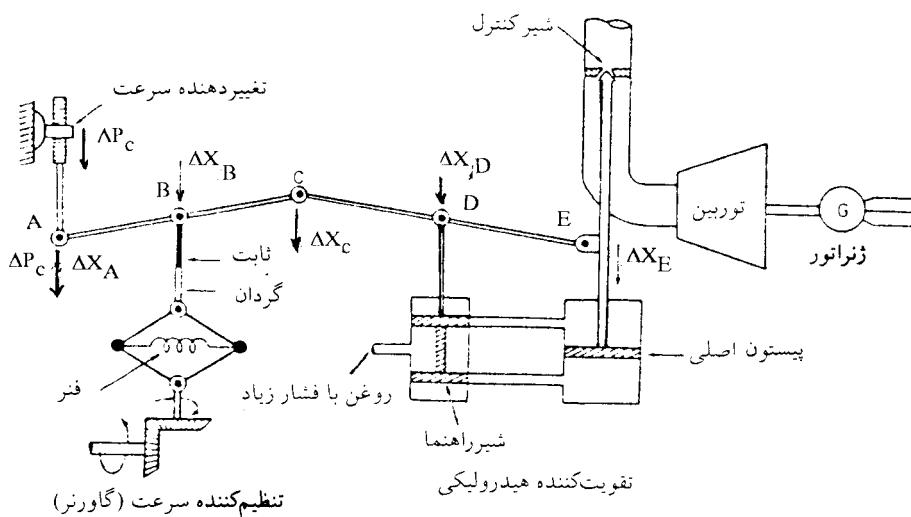
که در آن $|V_s|$ و $|V_r|$ بترتیب ولتاژهای ابتداء و انتهای خط انتقال می‌باشند. این رابطه نشان می‌دهد که قدرت انتقالی ماکریم با افزایش درجه جبران کنندگی سری افزایش می‌یابد. همچنین در قدرت داده شده P ، زاویه δ کاهش می‌یابد و این دو عامل باعث افزایش پایداری ماندگار و پایداری گذراتی سیستم خواهند شد. در حقیقت نقش اصلی خازن سری در بهبود پایداری خطوط انتقال بلند است.

۶-۵ کنترل توان اکتیو و فرکانس

سیستم کنترل مربوط به کanal Pf (قدرت اکتیو - فرکانس) به سیستم کنترل بار - LFC، معروف است. قسمت اصلی سیستم کنترل بار - فرکانس، سیستم تنظیم سرعت^(۱) می باشد که انحراف فرکانس را دریافت کرده و آنرا به عکس العمل مناسبی جهت کنترل بخار و یا آب ورودی به توربین تبدیل می نماید. در این بخش ابتدا مدل دینامیک این سیستم را بررسی می کنیم. سپس ارتباط آنرا با وضعیت دینامیک توربین و ژنراتور مطالعه می کنیم و بعد از آن حلقه کنترل را برای از بین بردن خطای فرکانس تکمیل می کنیم.

۶-۶ سیستم تنظیم سرعت

در شکل (۵-۱۲) سیستم تنظیم سرعت توربین بطور شماتیک نشان داده شده است. با کنترل موقعیت X_E ، شیر کنترل^(۲) بخار (و یا دریچه آب در توربین آبی)، می توان جریان بخار (و یا آب) با فشار زیاد را بطرف توربین کنترل نمود. با پائین آمدن نقطه E، جریان بخار (و یا آب) بطرف توربین افزایش یافته و باعث افزایش قدرت خروجی ژنراتور بمیزان ΔP_T می گردد.

شکل ۱۲-۵: شماتی سیستم تنظیم سرعت ژنراتور

برای تغییر دادن وضعیت شیر کنترل به نیروی مکانیکی زیادی نیاز است. این نیروی مکانیکی از چندین طبقه تقویت کننده هیدرولیکی^(۱) تأمین می‌شود. در شکل (۵-۱۲) فقط یک طبقه از این تقویت کننده‌ها نشان داده شده است. ورودی این تقویت کننده موقعیت X_D مربوط به شیر راهما^(۲) و خروجی آن موقعیت X_E مربوط به پیستون اصلی^(۳) است.

بنابراین کنترل این سیستم باید طوری باشد که در هر صورت منجر به تغییر وضعیت در نقطه D گردد تا بتوان از آن طریق میزان بخار (یا آب) ورودی به توربین و در نتیجه سرعت و قدرت ژنراتور را کنترل نمود. نقطه D از سه طریق قابل کنترل است:

الف) توسط تغییر دهنده سرعت^(۴): در شکل (۵-۱۲) تغییر دهنده سرعت در سمت چپ نشان داده شده است. با حرکت این تغییر دهنده بطرف پائین، بخار ورودی به توربین افزایش، و با حرکت آن به طرف بالا بخار ورودی به توربین کاهش می‌یابد. به این ترتیب که با پائین آمدن تغییر دهنده سرعت، نقطه A نیز بطرف پائین کشیده می‌شود. نقطه B ثابت است. بنابراین نقطه C بالا رفته و نقطه D را هم با خود بالا می‌برد. بالا رفتن نقطه D در تقویت کننده هیدرولیکی باعث پائین آمدن نقطه E می‌شود که به این ترتیب شیر بخار بیشتر باز شده، بخار بیشتری روی توربین رفته و باعث افزایش سرعت آن می‌گردد که خود افزایش قدرت اکتیو خروجی ژنراتور را بهمراه دارد.

ب) توسط تنظیم کننده سرعت^(۵) (گاورنر): تا زمانی که سرعت توربین ثابت باشد نقطه B ثابت است و حرکت نمی‌کند. برای افزایش سرعت ژنراتور (افزایش فرکانس) گوی هابطرف خارج متمایل شده و فنر باز می‌شود. در نتیجه نقطه B بطرف پائین کشیده می‌شود. پائین آمدن نقطه B باعث پائین آمدن نقاط C و D شده و بخار ورودی به توربین کاهش می‌یابد و به این ترتیب سرعت توربین و قدرت خروجی ژنراتور کاهش می‌یابد. چنانچه سرعت ژنراتور کم شود، نقطه B بالا رفته و باعث پائین آمدن نقطه E و افزایش سرعت و قدرت خروجی آن می‌گردد.

ج) از طریق فیدبک: پائین آمدن نقطه E برای هر یک از دو عامل (الف) و (ب) فوق الذکر، باعث پائین آمدن نقطه D و در نتیجه بالا رفتن نسبی نقطه E می‌گردد.

1- Hydraulic Amplifier

2- Pilot Valve

3- Main Piston

4- Speed Changer

5- Speed Governer

حال مدل خطی عملکرد گاورنر را در اطراف نقطه کار مشخصی بررسی می‌کنیم. چون نقاط A و B و C روی یک خط مستقیم قرار دارند، موقعیت نقطه C توسط A و B تعیین می‌شود:

$$\Delta X_C = K_B \Delta X_B - K_A \Delta X_A \quad (5-17)$$

علامت منفی جلوی K_A بخاطر این است که بالا رفتن نقطه A باعث پائین آمدن نقطه C می‌گردد و بالعکس.

ΔX_B و ΔX_A نیز بترتیب با ΔP_C (فرمان ورودی) و Δf (تغییر فرکانس) متناسب هستند:

$$\begin{aligned} \Delta X_A &= K'_A \Delta P_C \\ \Delta X_B &= K'_B \Delta f \end{aligned} \quad (5-18)$$

با قرار دادن مقادیر ΔX_A و ΔX_B در رابطه (5-17) خواهیم داشت:

$$\Delta X_C = K_1 \Delta f - K_2 \Delta P_C \quad (5-19)$$

که در آن :

$$K_1 = K_B K'_B$$

$$K_2 = K_A K'_A$$

نقاط C و D و E نیز در یک خط مستقیم قرار گرفته‌اند و لذا موقعیت نقطه D توسط نقاط C و E تعیین می‌شود:

$$\Delta X_D = K_3 \Delta X_C + K_4 \Delta X_E \quad (5-20)$$

در تقویت کننده هیدرولیکی، خروجی آن ΔX_E بر حسب ورودی ΔX_D بصورت زیر نوشته می‌شود:

$$\Delta X_E = - K_5 \int \Delta X_D dt \quad (5-21)$$

با استفاده از تبدیل لاپلاس روابط (۵-۱۹)، (۵-۲۰) و (۵-۲۱) داریم:

$$\Delta X_C(s) = K_1 \Delta F(s) - K_T \Delta P_C(s)$$

$$\Delta X_D(s) = K_T \Delta X_C(s) + K_T \Delta X_E(s)$$

$$\Delta X_E(s) = -\frac{K_5}{S} \Delta X_D(s)$$

با حذف $\Delta X_D(s)$ و $\Delta X_C(s)$ از سه رابطه فوق، خروجی سیستم تنظیم سرعت $\Delta X_E(s)$ بر حسب دو ورودی $\Delta F(s)$ و $\Delta P_C(s)$ بدست می‌آید:

$$\Delta X_E(s) = \frac{\frac{K_T K_T}{K_T}}{1 + S \frac{1}{K_T K_5}} \left[\Delta P_C(s) - \frac{K_1}{K_T} \Delta F(s) \right]$$

این رابطه را بصورت زیر می‌نویسیم:

$$\Delta X_E(s) = \frac{K_G}{1 + ST_G} \left[\Delta P_C(s) - \frac{1}{R} \Delta F(s) \right] \quad (5-22)$$

که در آن:

$$G_G(s) = \frac{K_G}{1 + ST_G} \quad \text{تابع انتقال سیستم گاورنر}$$

$$K_G = \frac{K_T K_T}{K_T} \quad \text{بهره } (1) \text{ ماندگار گاورنر}$$

$$T_G = \frac{1}{K_T K_5} \quad \text{ثابت زمانی سیستم گاورنر}$$

$$R = \frac{K_T}{K_1} \quad \text{ضریب تنظیم } (2) \text{ سرعت گاورنر}$$

ثابت زمانی گاورنر T_G حدود ۱/۰ ثانیه است. ضریب ثابت R به ضریب تنظیم سرعت یا دروب ^(۳) موسوم است و واحد آن هرتز بر مگاوات می‌باشد.

۵-۶-۲ مدل سیستم توربین - ژنراتور

خروجی سیستم گاورنر ΔX_E باعث کنترل شیر بخار می‌شود و در نتیجه قدرت مکانیکی خروجی توربین را تغییر می‌دهد. تغییرات بوجود آمده در قدرت مکانیکی خروجی توربین ΔP_T آنی نبوده و ثابت زمانی‌های توربین نسبتاً زیاد هستند. در مدل ساده شده، فقط یک ثابت زمانی برای توربین در نظر گرفته می‌شود و از ثابت زمانی‌های آنرا با T_T نشان دهیم، تابع انتقال چنانچه بهره استاتیک (ماندگار) توربین را با K_T و ثابت زمانی آنرا با T_T نشان دهیم، مدل ساده شده توربین عبارتست از:

$$G_T(s) = \frac{K_T}{1 + ST_T}$$

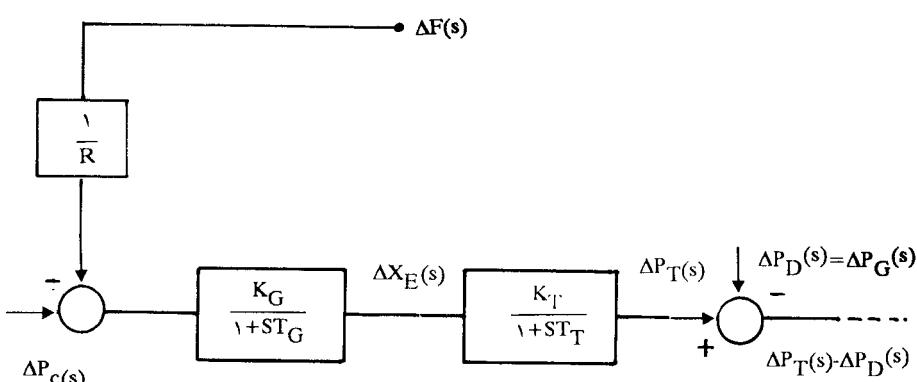
بنابر این تغییرات قدرت خروجی توربین برابر است با:

$$\Delta P_T(s) = \frac{K_T}{1 + ST_T} \Delta X_E(s) \quad (5-23)$$

ثابت زمانی توربین T_T حدود ۰/۰۲ ثانیه می‌باشد. تغییرات قدرت خروجی ژنراتور G_T بطور پیوسته به تغییرات ΔP_D در بار بستگی دارد. بنابر این می‌توان نوشت:

$$\Delta P_G = \Delta P_D \quad (5-24)$$

در شکل (۵-۱۳) بلوك دیاگرام سیستم گاورنر و توربین - ژنراتور نشان داده شده است.

شکل ۵-۱۳: بلوك دیاگرام سیستم گاورنر و توربین - ژنراتور

معمولًا برای سهولت $K_T K_G$ را برابر یک فرض می‌کنیم. همانطوریکه در این شکل مشاهده می‌شود در حالت ماندگار P_T می‌باشد و در حالت دینامیک اختلاف $\Delta P_T - \Delta P_D$ باعث شتاب گرفتن ژنراتور می‌گردد.

قبل از تکمیل نمودن بلوک دیاگرام شکل (۵-۱۳)، سیستم گاورنر را در حالت ماندگار مورد بررسی قرار داده و ضریب تنظیم سرعت را با دقت بیشتری تعریف می‌کنیم. در بلوک دیاگرام شکل (۵-۱۲) با در نظر گرفتن $\rightarrow S$ ، حالت ماندگار سیستم تنظیم سرعت بدست می‌آید. اگر مقادیر ماندگار را با ΔP_C° و Δf° نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$\Delta P_T^\circ = \Delta P_C^\circ - \frac{1}{R} \Delta f^\circ \quad (5-25)$$

ΔP_T° خروجی سیستم در حالت ماندگار، و ΔP_C° و Δf° ورودی‌های آن در حالت ماندگار می‌باشند. برای مطالعه حالت ماندگار سیستم گاورنر سه حالت را در نظر می‌گیریم:
 الف) ژنراتور به یک شین بی‌نهایت متصل است و لذا فرکانس شبکه ثابت بوده و تغییرات قدرت خروجی ژنراتور تأثیری در آن ندارد، بنابر این:

$$\Delta f^\circ = 0$$

با استفاده از معادله (۵-۲۵) داریم:

$$\Delta P_T^\circ = \Delta P_C^\circ \quad (5-26)$$

يعتی برای یک ژنراتور متصله به شین بی‌نهایت که فرکانس آن ثابت است، قدرت خروجی توربین متناسب است با فرمان ورودی سیستم.
 ب) ژنراتور به شبکه‌ای متصل است که تغییر قدرت خروجی ژنراتور در فرکانس شبکه تأثیر دارد. در این حالت برای بررسی عملکرد سیستم فیدبک گاورنر، تغییر دهنده سرعت را ثابت نگه می‌داریم، یعنی :

$$\Delta P_C = 0$$

بنابر این با توجه به رابطه (۵-۲۵) می‌توان نوشت:

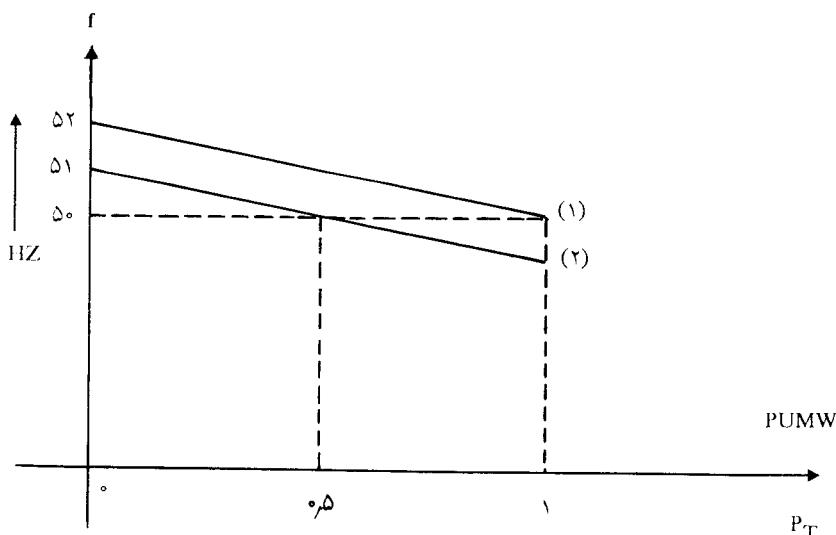
$$\Delta P_T^\circ = -\frac{1}{R} \Delta f^\circ \quad (5-27)$$

واز آنجا R طبق رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$R = -\frac{\Delta f^\circ}{\Delta P_T^\circ} \quad (5-28)$$

واحد R ، HZ/MW و یا $MW/HZ/PU$ می‌باشد.

حالت کلی که هر دو نوع تغییر یعنی Δf و ΔP_T وجود دارند. در اینصورت با استفاده از رابطه (۵-۲۵) می‌توان تغییر قدرت خروجی توربین را در حالت ماندگار بدست آورد. شکل (۵-۱۴) تغییرات فرکانس ژنراتور را بر حسب قدرت خروجی توربین نشان می‌دهد. اگر تغییر دهنده سرعت در وضعیتی قرار گیرد که فرکانس نامی ژنراتور $50 HZ$ ، در قدرت نامی آن $1 PU$ ، حاصل شود مشخصه شماره (۱) بدست می‌آید، و چنانچه تغییر دهنده سرعت در وضعیتی باشد که فرکانس نامی در نصف قدرت نامی ($0.5 PU$) حاصل شود، مشخصه شماره (۲) بدست می‌آید. هر دو مشخصه دارای شبیه یکسان (R) می‌باشند. در شکل مذکور $R = 2 HZ/PU$ است.

شکل ۱۴-۵: مشخصه فرکانس - قدرت گاورنر در حالت ماندگار

مثال ۱-۵: یک ژنراتور $250 MVA$ و 50 هرتز دارای مشخصه فرکانس - قدرت مطابق شکل (۵-۱۴) می‌باشد (مشخصه شماره ۱). اگر تغییر دهنده سرعت را ثابت نگه داریم ($\Delta P_C = 0$) و بار سیستم به اندازه $50 MW$ افزایش یابد، فرکانس سیستم در حالت ماندگار جدید چند هرتز خواهد شد؟

حل: ابتدا ضریب تنظیم سرعت R را بدست می‌آوریم:

$$R = -\frac{\Delta f^\circ}{\Delta P_T^\circ} = -\frac{50-52}{1-0} = 2 \text{ HZ/PU MW}$$

در حالت ماندگار جدید، افزایش بار 50 MW باید با افزایش قدرت خروجی ژنراتور تأمین گردد، بنابر این:

$$\Delta P_T^\circ = \Delta P_G^\circ = \Delta P_D = \frac{50}{250} = 0/2 \text{ PU MW}$$

بنابر این تغییر فرکانس در حالت ماندگار برابر است با:

$$\Delta f^\circ = -R \Delta P_T^\circ = -2 \times 0/2 = -0/4 \text{ HZ}$$

و از آنجا فرکانس سیستم بدست می‌آید:

$$f = f^\circ + \Delta f^\circ = 50 - 0/4 = 49/6 \text{ HZ}$$

۵-۶-۳ مدل الکتریکی سیستم قدرت

قسمت بعدی سیستم کنترل بار - فرکانس، سیستم الکتریکی است که شامل ژنراتور و بار می‌باشد. چنانچه این قسمت از سیستم را نیز مدلسازی کنیم، حلقه کنترل در شکل (۵-۱۳) تکمیل و بسته خواهد شد. برای بستن این حلقه باید رابطه ریاضی بین ΔP_T و Δf را بدست آوریم.

در اینجا منطقه‌ای را در نظر می‌گیریم که فقط دارای یک ژنراتور با قدرت خروجی P_G° در حالت ماندگار می‌باشد. این ژنراتور مجموعه بارهای منطقه (1) و تلفات منطقه را تأمین می‌نماید. فرکانس نامی منطقه f° و انرژی جنبشی (2) ژنراتور در این فرکانس W° می‌باشد. انرژی جنبشی طبق رابطه زیر با فرکانس زاویه‌ای ω° متناسب است:

$$W^\circ = \frac{1}{2} I \omega^\circ$$

و چون فرکانس زاویه‌ای ω نیز با f° متناسب است، لذا انرژی جنبشی با فرکانس ماشین نسبت مستقیم دارد.

با افزایش بار منطقه بمیزان ΔP_D ، بلافاصله قدرت خروجی ژنراتور به P_G می‌رسد تا بار را تأمین نماید. در اینصورت عدم توازن قدرت بین قدرت مکانیکی ژنراتور و قدرت الکتریکی خروجی آن بوجود می‌آید که آنرا با $\Delta P_T - \Delta P_D$ و یا $\Delta P_G - \Delta P_T$ نشان می‌دهیم. این اختلاف قدرت باعث تغییر سرعت و فرکانس شده و انرژی جنبشی ژنراتور نیز تغییر می‌نماید که آنرا از رابطه زیر بدست می‌آوریم:

$$W = W^\circ \left(\frac{f}{f^\circ} \right)^r \quad [MJ] \quad (5-29)$$

$$f = f^\circ + \Delta f \quad \text{که در آن:}$$

تغییر فرکانس ایجاد شده Δf ، باعث می‌شود که قدرت مصرفی بارها نیز بمیزان $D\Delta f$ نماید. بنابر این اختلاف قدرت $\Delta P_T - \Delta P_D$ به دو طریق تأمین و یا جذب می‌شود:
 (الف) از طریق قدرت مربوط به تغییر انرژی جنبشی ذخیره شده در ژنراتور بمیزان $D\Delta f$
 (ب) از طریق تغییر قدرت بارها براثر تغییر فرکانس بمیزان $D\Delta f$
 به این ترتیب رابطه توازن قدرت به این صورت نوشته می‌شود:

$$\Delta P_T - \Delta P_D = \frac{d}{dt} W + D\Delta f \quad [MW] \quad (5-30)$$

انرژی جنبشی ژنراتور براساس معادله (5-29) برابر است با:

$$W = W^\circ \left(\frac{f^\circ + \Delta f}{f^\circ} \right)^r = W^\circ \left(1 + 2 \frac{\Delta f}{f^\circ} + \frac{\Delta f^2}{f^{*2}} \right)$$

اگر از Δf صرفنظر کنیم، داریم:

$$W = W^\circ \left(1 + \frac{2\Delta f}{f^\circ} \right) \quad [MJ] \quad (5-31)$$

قدرت مربوط به این انرژی برابر است با:

$$\frac{d}{dt} W = \frac{\gamma W^\circ}{f^\circ} \frac{d}{dt} D\Delta f \quad [MW] \quad (5-32)$$

در اینجا "ثابت اینرسی" یک ماشین را تعریف می‌کنیم. ثابت اینرسی (1) در یک ماشین برابر است با نسبت انرژی جوشی ذخیره شده در سرعت نامی به قدرت نامی ماشین، بنابر این:

$$H = \frac{W^\circ}{S} \quad [\text{ثانیه}] \quad (5-33)$$

که در آن S قدرت نامی ماشین می‌باشد. با توجه به رابطه اخیر داریم:

$$W^\circ = HS$$

W° را از رابطه اخیر در معادله $(5-32)$ جایگزین کرده و پس از تقسیم طوفین بر S خواهیم داشت:

$$\frac{d}{dt} W = \frac{\gamma H}{f^\circ} \frac{d}{dt} D\Delta f \quad PU MW \quad (5-34)$$

مزیت استفاده از H بجای W° این است که H مستقل از اندازه ماشین بوده و مقدار معمول آن در ماشین‌ها بین ۲ تا ۸ ثانیه است.

با جایگزین کردن W° از معادله $(5-34)$ ، در رابطه $(5-30)$ داریم:

$$\Delta P_T - \Delta P_D = \frac{\gamma H}{f^\circ} \frac{d}{dt} W + D\Delta f \quad PU MW \quad (5-35)$$

قدرت مبنا برای این رابطه، قدرت نامی ماشین S می‌باشد. همچنین در این رابطه D برحسب PU MW/HZ می‌باشد. چنانچه در رابطه اخیر تبدیل لاپلاس طوفین را بدست آوریم، داریم:

$$\Delta P_T(s) - \Delta P_D(s) = \frac{\gamma H}{f^\circ} S\Delta F(s) + D\Delta F(s) \quad (5-36)$$

و از این رابطه (s) $\Delta F(s)$ را بدست می‌آوریم:

$$\Delta F(s) = \frac{\frac{1}{D}}{1 + S \frac{f_H}{f_D}} [\Delta P_T(s) - \Delta P_D(s)]$$

و یا:

$$\Delta F(s) = \frac{K_P}{1 + ST_P} [\Delta P_T(s) - \Delta P_D(s)] \quad (5-37)$$

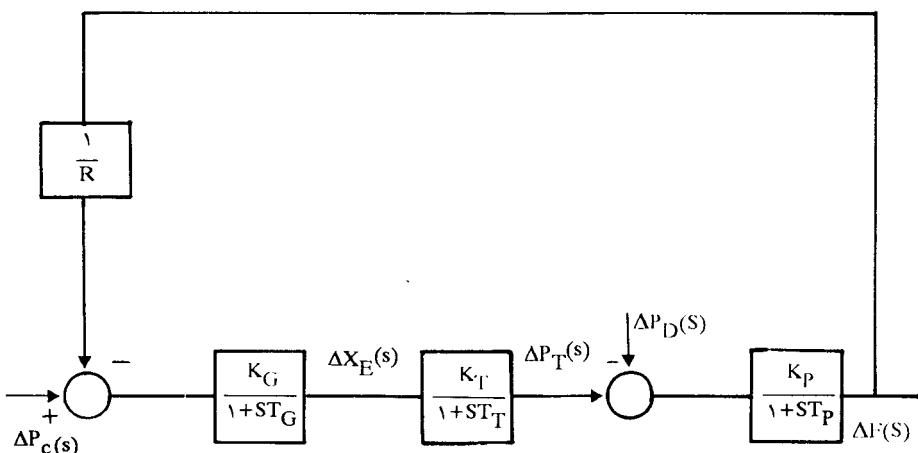
که در آن:

$$G_P(s) = \frac{K_P}{1 + ST_P} \quad \text{تابع انتقال سیستم الکتریکی} \quad (5-38)$$

$$K_P = \frac{1}{D} \quad \text{HZ/PU MW} \quad \text{بهره ماندگار سیستم الکتریکی} \quad (5-39)$$

$$T_P = \frac{2 H}{f_D} \quad \text{ثابت زمانی سیستم الکتریکی (ثانیه)} \quad (5-40)$$

ثابت زمانی سیستم الکتریکی T_P نسبتاً زیاد بوده و معمولاً چندین ثانیه می‌باشد.
 حال با استفاده از رابطه (5-۳۷) حلقه کنترل شکل (۵-۱۲) تکمیل می‌شود. بلوک دیاگرام کامل سیستم کنترل LFC در شکل (۵-۱۵) رسم شده است.

شکل ۵-۱۵: بلوک دیاگرام سیستم کنترل بار - فرکانس LFC

۵-۷ پاسخ سیستم کنترل بار - فرکانس

در اینجا پاسخ سیستم کنترل بار - فرکانس را به تغییر بار پله‌ای در حالتی که تغییر دهنده سرعت در وضعیت مشخصی قرار دارد ($\Delta P_C = 0$) بدست آوریم.
برای تغییر بار پله‌ای ΔP_C داریم:

$$\Delta P_D(s) = \frac{\Delta P_D}{S}$$

با استفاده از شکل (۵-۱۵)، معادله خروجی سیستم کنترل، $\Delta F(s)$ ، بر حسب ورودی آن در حالتی که $\Delta P_C = 0$ است بدست می‌آید:

$$\Delta F(s) = \frac{K_p}{1 + ST_p} \left[-\frac{1}{R} \Delta F(s) \frac{K_G K_T}{(1 + ST_G)(1 + ST_T)} - \frac{\Delta P_D}{S} \right] \quad (5-41)$$

از این رابطه ابتدا $\Delta F(s)$ را بدست می‌آوریم. سپس پاسخ ماندگار سیستم Δf° را به این طریق محاسبه می‌کنیم:

$$\Delta f^\circ = \lim_{S \rightarrow 0} [S \Delta F(s)] = -\frac{K_p \Delta P_D}{1 + \frac{K_G K_T K_p}{R}}$$

با فرض $1 = K_G K_T$ خواهیم داشت:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\frac{1}{K_p} + \frac{1}{R}} = -\frac{\Delta P_D}{D + \frac{1}{R}}$$

و یا:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\beta} \quad (5-42)$$

که در آن β مشخصه پاسخ فرکانس منطقه نامیده می‌شود و از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$\beta = D + \frac{1}{R} \quad PU \text{ MW/HZ} \quad (5-43)$$

اگر همزمان با تغییر بار پله‌ای، تغییر دهنده سرعت هم پله‌ای تغییر نماید، داریم:

$$\Delta P_C(s) = \frac{\Delta P_C}{s}$$

حال چنانچه در شکل (۵-۱۵)، $\Delta P_C(s)$ را دخالت دهیم و معادله خروجی سیستم (s) را بر حسب ΔP_D و ΔP_C و از آنجا Δf° را بدست آوریم، خواهیم داشت:

$$\Delta f^\circ = - \frac{\Delta P_D - \Delta P_C}{\beta} \quad (5-44)$$

بنابراین با تغییر بار، می‌توان تغییر دهنده سرعت را طوری کنترل کرد که $\Delta P_C = \Delta P_D$ ، و در نتیجه $\Delta f^\circ = 0$ گردد.

حال پاسخ دینامیکی را بدست می‌آوریم. در رابطه (۵-۴۱) چنانچه $1 = K_G K_T$ باشد و از T_T و T_G در مقایسه با T_P صرفنظر کنیم، داریم:

$$\Delta F(s) = \frac{K_p}{1 + ST_p} \left[- \frac{1}{R} \Delta F(s) - \frac{\Delta P_D}{S} \right]$$

و از آنجا:

$$\begin{aligned} \Delta F(s) &= - \frac{\Delta P_D}{S} \frac{\frac{K_p}{1 + ST_p}}{1 + \frac{1}{R} \frac{K_p}{1 + ST_p}} \\ &= - \Delta P_D \frac{RK_p}{R + K_p} \left[\frac{1}{S} - \frac{1}{S + \frac{R + K_p}{RT_p}} \right] \\ &= - \frac{\Delta P_D}{\beta} \left(\frac{1}{S} - \frac{1}{S + \frac{R + K_p}{RT_p}} \right) \end{aligned}$$

با تبدیل معکوس (s ، $\Delta F(s)$ ، پاسخ سیستم کنترل (t) بدست می‌آید:

$$\Delta f(t) = - \frac{\Delta P_D}{\beta} \left(1 - e^{-\frac{t}{T_p}} \right) \quad (5-45)$$

در این رابطه T ثابت زمانی سیستم کنترل LFC است که از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$T = \frac{RT_p}{R + K_p} \quad (5-46)$$

مثال ۲-۵: یک سیستم دارای ژنراتوری با مشخصات زیر است:

$$S = ۵۰۰ \text{ MVA}$$

$$f = ۵۰ \text{ HZ}$$

$$H = ۵ \text{ S}$$

$$R = ۲/۵ \text{ HZ/PUMW}$$

جمع بارهای منطقه $P_D^0 = ۴۰۰ \text{ MW}$ می‌باشد. چنانچه بار بصورت پله‌ای بمیزان ۱۵ MW افزایش یابد، پاسخ سیستم کنترل ($\Delta f(t)$) را در دو حالت زیر بدست آورید:

$$\text{الف) } T_G = T_T = ۰ \text{ s}$$

$$\text{ب) } T_T = ۰/۵ \text{ s}, T_G = ۰/۱ \text{ s}$$

حل: تغییرات بار را برابر تغییر فرکانس خطی فرض می‌کنیم، به این ترتیب خواهیم داشت:

$$P_D^0 = \frac{۴۰۰}{۵۰۰} = ۰/۸ \text{ PU}$$

$$D = \frac{\partial P_D}{\partial f} = \frac{۰/۸}{۵۰} = ۰/۰۱۶ \text{ PUMW/HZ}$$

$$K_p = \frac{1}{D} = \frac{1}{۰/۰۱۶} = ۶۲/۵ \text{ HZ/PUMW}$$

$$T_p = \frac{2H}{f^0 D} = \frac{2 \times ۵}{۵۰ \times ۰/۰۱۶} = ۱۲/۵ \text{ s}$$

$$\beta = D + \frac{1}{R} = ۰/۰۱۶ + \frac{1}{۲/۵} = ۰/۴۱۶ \text{ PUMW/HZ}$$

$$\Delta f^0 = -\frac{\Delta P_D}{\beta} = -\frac{۰/۰۳}{۰/۴۱۶} = -۰/۰۷۲ \text{ HZ}$$

الف) اگر از T_G و T_T در مقایسه با T_p صرفنظر کنیم داریم:

$$\Delta f(t) = -\frac{\Delta P_D}{\beta} \left(1 - e^{-\frac{t}{T}}\right) = -\Delta f^\circ \left(1 - e^{-\frac{t}{T}}\right)$$

ثابت زمانی T را مطابق رابطه (۵-۴۶) محاسبه می‌کنیم:

$$T = \frac{R T_P}{R + K_P} = \frac{2/0 \times 12/0}{2/0 + 62/0} = 0/481 \text{ S}$$

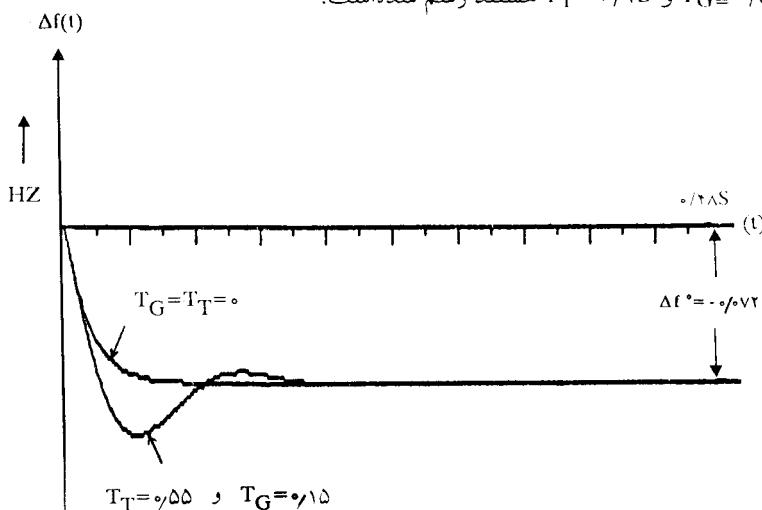
$$\frac{1}{T} = \frac{1}{0/481} = 2/08 \text{ S}^{-1}$$

پاسخ دینامیکی تغییر فرکانس عبارتست از:

$$\Delta f(t) = -0/072 \left(1 - e^{-2/08 t}\right) \text{ HZ}$$

این تغییرات بر حسب زمان در شکل (۵-۱۶) رسم شده است.

ب) چنانچه از T_G و T_T صرف نظر نکنیم، سیستم کنترل LFC دارای سه ثابت زمانی T_G ، T_T و T_P خواهد بود که از روش‌های آنالیز عددی باید معادلات دیفرانسیل مربوط به بلوك دیاگرام شکل (۵-۱۵) را حل نمود و (۱) Δf را بدست آورد. در شکل (۵-۱۶) پاسخ سیستم کنترل در حالتی که $T_G = 0/5 \text{ S}$ و $T_T = 0/1 \text{ S}$ هستند رسم شده است.

شکل ۵-۱۶: پاسخ دینامیکی سیستم LFC بد افزایش پله‌ای بار نتیجه استخراج شده: مرکز کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت ایران

در اینجا نقش گاورنر و وجود فیدبک سیستم کنترل را مورد بررسی قرار می‌دهیم. همانطوریکه دیدیم عامل مشخص کننده تغییرات فرکانس، مشخصه پاسخ فرکانس $\beta = D + \frac{1}{R}$ می‌باشد. مشخصه پاسخ فرکانس از مجموع دو قسمت $\frac{1}{R}$ و D تشکیل شده است، بطوریکه مقدار $\frac{1}{R}$ بمراتب بیشتر از D می‌باشد. در این مثال $MW/HZ = \frac{1}{\frac{1}{R}} = \frac{1}{\frac{2}{5}} = 0.5$ بوده و مقدار $D = 0.16$ است. بنابر این اگر گاورنر وجود نداشته باشد مقدار $D = \beta$ بسیار کوچک بوده و تغییرات فرکانس بسیار زیاد خواهد بود. در این مثال اگر ژنراتور دارای سیستم گاورنر نباشد، داریم:

$$\beta = D + \frac{1}{R} = 0.16 + 0 = 0.16 \text{ PU MW/HZ}$$

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\beta} = -\frac{0.3}{0.16} = -1.875 \text{ HZ}$$

وجود فیدبک باعث شده است که ثابت زمانی سیستم کنترل از مقدار $T_p = 12/5S$ به مقدار قابل ملاحظه $T = 481S$ تقلیل یابد و در نتیجه زمان استقرار فرکانس جدید حدود ۴ تا ۵ ثانیه شده است (حدود ۱۰ برابر ثابت زمانی). هرچه ضریب تنظیم سرعت R کمتر شود براساس رابطه (۵-۴۶) ثابت زمانی T کمتر شده و سیستم زودتر پایدار می‌شود.

هنگامی که افزایش باری معادل $15MW$ در سیستم بوجود می‌آید، در لحظات اول انرژی جنبشی ماشین تا حدی کاهش می‌یابد که بار مذکور تأمین گردد. با کاهش انرژی جنبشی و سرعت ماشین، سیستم کنترل LFC شروع بکار نموده و قدرت تولیدی ژنراتور را افزایش می‌دهد. همچنین براثر کاهش فرکانس، بارهای منطقه نیز قدرت مصرفی خود را کاهش می‌دهند. با افزایش قدرت تولیدی ژنراتور، سرعت و فرکانس ماشین بمور افزایش می‌یابند و پس از حدود ۴ تا ۵ ثانیه، تغییر فرکانس ماندگار $= -0.072^\circ$ هرتز حاصل می‌گردد. در شرایط ماندگار جدید قدرت $15MW$ مورد نیاز از دو قسمت زیر تأمین می‌شود:

$$\begin{aligned} \Delta f^\circ &= -\frac{-0.072}{2/5} = 0.188 \text{ PU MW} \\ &= 0.188 \times 500 = 942.3 \text{ MW} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} D\Delta f^\circ &= 0.16 \times 0.072 = 0.01152 \text{ PU MW} \\ &= 0.01152 \times 500 = 577 \text{ MW} \end{aligned}$$

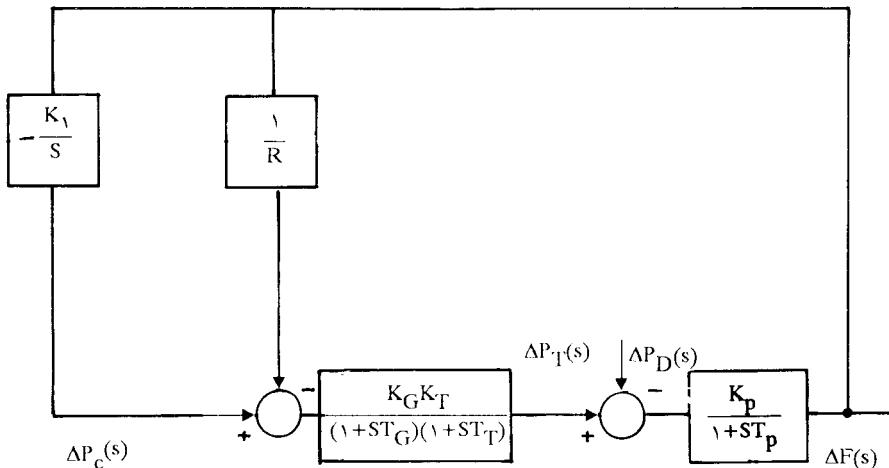
بنابر این حدود ۹۶٪ قدرت مورد نیاز بارها از طریق افزایش تولید ژنراتور و حدود ۴٪ از طریق کاهش مصرفی بارها تأمین می‌شود.

۵-۸ کنترل کامل در سیستم کنترل بار - فرکانس

معادله (۵-۴۲) نشان می‌دهد که اگر $\Delta P_C = 0$ باشد، با وجود عملکرد سیستم کنترل بار - فرکانس، مقدار Δf° هیچگاه به صفر نمی‌رسد و فرکانس بطور کامل کنترل نمی‌گردد. برای اینکه در سیستم‌های قدرت، فرکانس ثابت نگه داشته شود باید به ازاء تغییرات پله‌ای بار، خطای فرکانس Δf° به صفر برسد. برای این کار از تغییر دهنده سرعت (ΔP_C) استفاده می‌کنیم. نحوه کنترل باید طوری باشد که علاوه بر صفر کردن خطای فرکانس حالت ماندگار، دامنه خطای فرکانس در حالت گذرا نیز حداقل گردد و در ضمن سیستم کنترل از درجه پایداری خوبی برخوردار باشد.

براساس رابطه (۵-۴۴) تغییر دهنده سرعت را می‌توان طوری تغییر داد که خطای فرکانس در حالت ماندگار Δf° را به صفر برساند. این کار باید بطور اتوماتیک انجام شود تا وضعیت مطلوبی در سیستم کنترل داشته باشیم. در شکل (۵-۱۷) سیستم کنترل بار - فرکانس با اضافه شدن حلقه فیدبک دوم نشان داده شده است. همانطوریکه در این شکل دیده می‌شود سیگنال خطای فرکانس Δf بمیزان K_1 تقویت شده و سپس از طریق انتگرال‌گیر، فرمان ΔP_C را ایجاد می‌کند. به این ترتیب خواهیم داشت:

$$\Delta P_C = - K_1 \int \Delta f dt \quad (5-47)$$

شکل ۵-۱۷: بلوک دیاگرام سیستم کنترل بار - فرکانس در حالت کنترل کامل

علامت منفی در رابطه اخیر بخاطر این است که خطای فرکانس مثبت باید باعث بوجود آمدن فرمان منفی به سیستم گردد. تا زمانی که خطای فرکانس وجود دارد، خروجی انتگرال‌گیر یعنی ΔP_C متغیر بوده و به سیستم اثر می‌نماید. موقعیت تغییر دهنده سرعت هنگامی ثابت خواهد بود که خطای فرکانس به صفر برسد. ضریب K_I (ضریب انتگراسیون) سرعت پاسخ حلقه را کنترل می‌کند. اگر تبدیل لاپلاس رابطه (۵-۴۷) را بدست آوریم، داریم:

$$\Delta P_C(s) = -\frac{K_I}{S} \Delta F(s)$$

در بلوک دیاگرام شکل (۵-۱۷) در حالتی که $T_T = T_G = ۰$ باشند، می‌توان نوشت:

$$\Delta F(s) = \frac{K_P}{1 + ST_P} \left[-\frac{K_I}{S} \Delta F(s) - \frac{1}{R} \Delta F(s) - \frac{\Delta P_D}{S} \right]$$

و از آنجا:

$$\Delta F(s) = -\frac{K_P}{T_P} \frac{\Delta P_D}{S^2 + \left[\left(1 + \frac{K_P}{R} \right) / T_P \right] S + \frac{K_I K_P}{T_P}} \quad (5-48)$$

مخرج این رابطه یک معادله درجه ۲ بر حسب S می‌باشد. بنابر این نوع ریشه‌های مخرج نشان دهنده چگونگی تغییرات پاسخ دینامیکی می‌باشد. ریشه‌های مخرج عبارتند از:

$$S = -\frac{1 + \frac{K_P}{R}}{2T_P} \pm \sqrt{\left(1 + \frac{K_P}{R} \right)^2 / 4T_P^2 - \frac{K_I K_P}{T_P}}$$

برای اینکه تغییرات $\Delta F(s)$ میراثی بحرانی باشد، داریم:

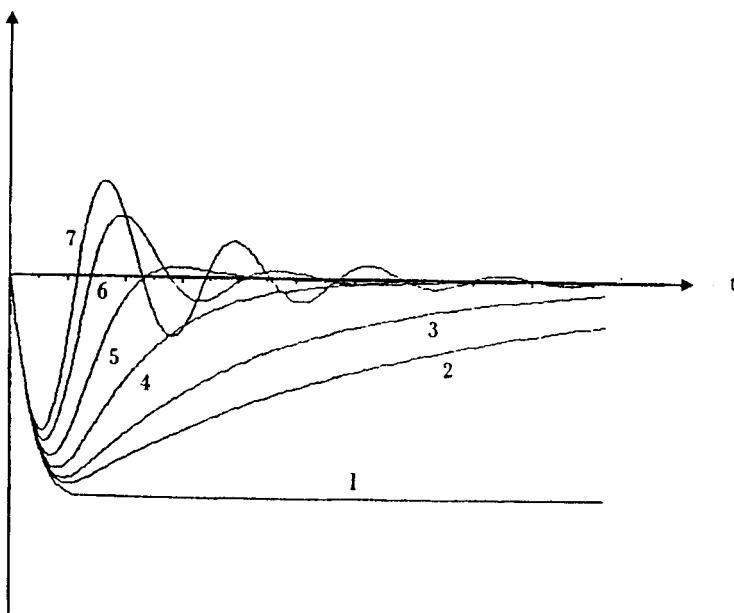
$$\left(1 + \frac{K_P}{R} \right)^2 / 4T_P^2 - \frac{K_I K_P}{T_P} = 0$$

و از آنجا K_I بدست می‌آید که آنرا با $K_{I_{crit}}$ نشان می‌دهیم:

$$K_{I_{crit}} = \frac{1}{4T_P K_P} \left(1 + \frac{K_P}{R} \right)^2 \quad (5-49)$$

بنابر این اگر $K_I = K_{I_{crit}}$ باشد پاسخ میرائی بحرانی حاصل می‌گردد. اگر $K_I > K_{I_{crit}}$ باشد، پاسخ سیستم نوسانی میرا (زیر میرائی) و در صورتیکه $K_I < K_{I_{crit}}$ باشد پاسخ غیرنوسانی (فوق میرائی) بدست می‌آید. شکل (۵-۱۸) تغییرات خطای فرکانس (۱) $\Delta f(t)$ را بر حسب زمان برای تغییر پله‌ای بار به ازاء مقادیر مختلف K_I نشان می‌دهد. منحنی شماره ۱ مربوطه به (بدون حلقه فیدبک دوم یعنی $\Delta P_C = 0$) می‌باشد. منحنی‌های شماره ۲ و ۳ بترتیب به ازاء $K_I = 0/5K_{I_{crit}}$ و $K_I = 0/2K_{I_{crit}}$ رسم شده‌اند و دارای تغییرات فوق میرا هستند. منحنی‌های ۵ و ۶ به ازاء 2ω و 4ω برابر $K_{I_{crit}}$ رسم شده‌اند که نشان دهنده تغییرات زیر میرائی هستند. منحنی شماره ۷ نیز به ازاء $K_I = K_{I_{crit}}$ (حالت میرائی بحرانی) بدست آمده است.

$$\Delta f(t)$$

شکل ۵-۱۸: پاسخ سیستم کنترل LFC در حالت کنترل کامل
نتایج استخراج شده؛ مرکز کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت ایران

۵-۹ مناطق کنترل

یک منطقه کنترل (۱) سیستم قدرتی است که در آن مجموعه‌ای از ژنراتورها تأمین

بارهای آن را بعده داشته باشد. در چنین سیستمی همه ژنراتورها دارای سیستم کنترل بار - فرکانس LFC هستند و معمولاً ضریب تنظیم سرعت آنها تقریباً با هم برابر است. یک منطقه کنترل را می‌توان با یک ژنراتور و یک بار معادل‌سازی نمود. قدرت نامی ژنراتور معادل از جمع قدرت‌های نامی ژنراتورها بدست می‌آید. ضریب تنظیم سرعت ژنراتور معادل به قدرت ژنراتورها و ضرائب تنظیم سرعت آنها بستگی دارد که روش تعیین آنرا در بعضی بعدی مطالعه خواهیم نمود. بار معادل نیز از مجموع بارهای منطقه بدست می‌آید. در اینصورت بلوك دیاگرام و نتایج سیستم کنترل بار - فرکانس یک ژنراتور را می‌توان برای سیستم کنترل یک منطقه بکار گرفت.

امروزه اغلب سیستم‌های قدرت به مناطق مجاور خود متصل هستند و اتصال این مناطق کنترل، یک سیستم قدرت چند منطقه‌ای^(۱) را بوجود می‌آورد. در یک سیستم قدرت چند منطقه‌ای، هر منطقه کنترل در شرایط عادی باید بارهای منطقه خود را تأمین نماید مگر اینکه با توافق دو منطقه مجاور، قدرت مورد نیاز یک منطقه از طریق منطقه دیگر تأمین شود. غیر از کمک دو جانبه فوق، مزایای دیگر اتصال مناطق کنترل بیکدیگر عبارتند از:

۱- خطای فرکانس کمتر: تغییر فرکانس یک سیستم چند منطقه‌ای در مقایسه با سیستم تک منطقه‌ای^(۲) براثر یک تغییر بار مساوی، کمتر می‌باشد و هر چه اندازه سیستم^(۳) چند منطقه‌ای بزرگتر باشد تغییرات فرکانس کمتر خواهد بود. عبارت دیگر اگر چند منطقه بهم متصل باشند هر یک از مناطق می‌تواند تغییر بار بیشتری را پذیرد بدون اینکه تغییر فرکانس زیادی را حس نماید.

۲- کاهش قدرت ذخیره: یک سیستم تک منطقه‌ای علاوه بر بارهای پیش‌بینی شده باید دارای قدرت نصب شده ذخیره برای شرایط اضطراری باشد. از آنجائیکه زمان پیک بار در مناطق مختلف، متفاوت است لذا قدرت ذخیره کمتری در سیستم‌های چند منطقه‌ای مورد نیاز خواهد بود.

۱۰-۵ سیستم قدرت تک منطقه‌ای

از آنجائیکه سیستم قدرت تک منطقه‌ای قابل تبدیل به یک ژنراتور معادل می‌باشد، لذا بلوك دیاگرام شکل (۵-۱۷) را می‌توان برای سیستم قدرت تک منطقه‌ای و بررسی پاسخ فرکانس منطقه در نظر گرفت. با این تفاوت که کلیه پارامترها نظیر T_p ، K_p ، R و ... مربوط به منطقه است. قدرت نامی ژنراتور معادل از جمع قدرت‌های نامی ژنراتورها تعیین می‌شود.

اگر سیستم قدرت دارای m ژنراتور با قدرت‌های نامی S_1, S_2, \dots, S_m و ضرائب تنظیم سرعت R_1, R_2, \dots, R_m باشد، بر اثر تغییر بار پله‌ای (ΔP_D) در منطقه، خطای فرکانس حالت ماندگار منطقه Δf° ایجاد می‌گردد، بطوریکه برای ژنراتور ۱ طبق تعریف می‌توان نوشت:

$$R_1 = -\frac{\Delta f^\circ}{\Delta P_{G1}} \quad \text{HZ/PU MW}$$

قدرت مبنا در رابطه فوق برای ΔP_{G1}° ، همان قدرت نامی ژنراتور ۱، S_1 می‌باشد. بهمین ترتیب برای ژنراتورهای ۲ و ... m در قدرت‌های مبنای S_2, \dots, S_m و داریم:

$$\begin{aligned} R_1 &= -\frac{\Delta f^\circ}{\Delta P_{G1}} \\ &\vdots \\ R_m &= -\frac{\Delta f^\circ}{\Delta P_{Gm}} \end{aligned}$$

در حالت ماندگار ΔP_D بر حسب PU در مبنای قدرت نامی منطقه $S_1 + S_2 + \dots + S_m$ برابر است با:

$$\Delta P_D = \Delta P_{G1}^\circ + \Delta P_{G2}^\circ + \dots + \Delta P_{Gm}^\circ \quad [\text{PU MW}]$$

در این رابطه قدرت مبنا برای $\Delta P_{G1}^\circ, \Delta P_{G2}^\circ, \dots, \Delta P_{Gm}^\circ$ ، قدرت نامی منطقه S می‌باشد و بنابر این داریم:

$$\Delta P_D = -\frac{\Delta f^\circ}{R_1} \frac{S_1}{S} - \frac{\Delta f^\circ}{R_2} \frac{S_2}{S} + \dots - \frac{\Delta f^\circ}{R_m} \frac{S_m}{S}$$

و از آنجا Δf° بدست می‌آید:

$$\Delta f^\circ = -\frac{S \Delta P_D}{\frac{S_1}{R_1} + \frac{S_2}{R_2} + \dots + \frac{S_m}{R_m}} \quad [\text{HZ}] \quad (5-50)$$

که در آن S_1, S_2, \dots, S_m بر حسب HZ/PU MW هستند. اگر قدرت‌های S_1, S_2, \dots, S_m را بر حسب PU MW جایگزین کنیم، در اینصورت $S = 1$ PU بوده و داریم:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\frac{S_1}{R_1} + \frac{S_2}{R_2} + \dots + \frac{S_m}{R_m}} \quad [\text{HZ}] \quad (5-51)$$

و یا:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\sum_{i=1}^m \frac{S_i}{R_i}} \quad [\text{HZ}] \quad (5-52)$$

حال اگر منطقه را با ژنراتوری به قدرت نامی S و ضریب تنظیم سرعت R معادل سازی کنیم، خطای فرکانس ماندگار آن بر اثر تغییر بار پلهای ΔP_D برابر است با:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{D + \frac{1}{R}}$$

و چون D در مقایسه با $\frac{1}{R}$ بسیار کوچک است، می‌توان نوشت:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\frac{1}{R}} \quad (5-53)$$

با مقایسه روابط (5-51) و (5-53) ضریب تنظیم سرعت منطقه R بدست می‌آید:

$$\frac{1}{R} = \frac{S_1}{R_1} + \frac{S_2}{R_2} + \dots + \frac{S_m}{R_m}$$

$$R = \frac{1}{\frac{S_1}{R_1} + \frac{S_2}{R_2} + \dots + \frac{S_m}{R_m}} = \frac{1}{\sum_{i=1}^m \frac{S_i}{R_i}} \quad (5-54)$$

که در آن S_1, S_2, \dots, S_m بحسب MW و R_1, R_2, \dots, R_m بحسب HZ/PU می‌باشند.

اگر ضریب تنظیم سرعت همه ژنراتورها برابر باشند در اینصورت ضریب تنظیم معادل برابر ضریب تنظیم هر یک از ژنراتورها خواهد بود.

حال می‌توان تعیین کرد که ژنراتورهای منطقه چگونه تغییر بار ΔP_D را بین خود تقسیم می‌کنند. برای ژنراتور ۱ داریم:

$$\Delta P_{G1}^{\circ} = - \frac{\Delta f^{\circ}}{R_1} \frac{S_1}{S} \quad [PU \text{ MW}]$$

در اینجا نیز S_1 و MVA برحسب PU MW می‌باشند. با جایگزین کردن ΔP_{G1}° از رابطه $(5-55)$ در معادله اخیر ΔP_{G1}° بدست می‌آید:

$$\Delta P_{G1}^{\circ} = \frac{\frac{S_1}{R_1}}{\sum_{i=1}^m \frac{S_i}{R_i}} \Delta P_D \quad [PU \text{ MW}] \quad (5-55)$$

بنابر این سهم هر ژنراتور در تأمین ΔP_D از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$\Delta P_{Gj}^{\circ} = \frac{\frac{S_j}{R_j}}{\sum_{i=1}^m \frac{S_i}{R_i}} \Delta P_D \quad [PU \text{ MW}] \quad (5-56)$$

در این رابطه نیز S_i و MVA برحسب PU MW هستند. اگر ΔP_D برحسب PU MW جایگزین شود مقدار ΔP_{Gj}° نیز برحسب PU MW ، و اگر ΔP_D برحسب MW جایگزین شود مقدار ΔP_{Gj}° برحسب MW بدست خواهد آمد. در حالتی که ضرایب تنظیم ژنراتورها با هم برابر باشند، یعنی:

$$R_1 = R_2 = \dots = R_m = R$$

در اینصورت طبق رابطه زیر ژنراتورها به نسبت قدرت نامی خود، تغییر بار را بین خود تقسیم می‌کنند:

$$\Delta P_{Gj}^{\circ} = \frac{S_j}{S_1 + S_2 + \dots + S_m} \Delta P_D = \frac{S_j}{S} \Delta P_D \quad (5-57)$$

حال برای تعیین دقیق تر Δf° در منطقه، می‌توان مشخصه پاسخ فرکانس منطقه β را بدست آورد. ضریب D برای منطقه مقدار معلومی است. لذا داریم:

$$\beta = D + \frac{1}{R}$$

و از آنجا:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\beta} \quad (5-58)$$

پارامتر دیگری که در ژنراتور معادل باید بدست آید، ثابت اینرسی منطقه H می‌باشد. اگر H_1, H_2, \dots, H_m ثابت‌های اینرسی ژنراتورهای ۱ و ۲ و ... و m باشند، طبق تعریف ثابت اینرسی داریم:

$$H = \frac{W^\circ}{S}$$

که در آن H ثابت اینرسی منطقه و W° انرژی جنبشی کل ژنراتورهای منطقه می‌باشد. اگر انرژی جنبشی ژنراتورها را با $W_1^\circ, W_2^\circ, \dots, W_m^\circ$ نشان دهیم، خواهیم داشت:

$$H = \frac{W_1^\circ + W_2^\circ + \dots + W_m^\circ}{S} = \frac{S_1 H_1 + S_2 H_2 + \dots + S_m H_m}{S} \quad \text{و یا:}$$

$$H = \frac{\sum_{i=1}^m S_i H_i}{S} \quad (5-59)$$

با معلوم بودن D ، و تعیین H معادل از معادله اخیر، می‌توان K_P و T_P را برای منطقه قدرت نیز بدست آورد. این مقادیر عبارتند از:

$$K_P = \frac{1}{D} \quad (5-60)$$

$$T_P = \frac{2H}{f^\circ D} \quad (5-61)$$

به این ترتیب با فرض $K_G K_T \approx T_G \cong T_T \cong 0$ کلیه پارامترهای منطقه برای بلوك دیاگرام نشان داده شده در شکل (۵-۱۷) بدست آمده‌اند و از این بلوك دیاگرام می‌توان در بررسی پاسخ خطای فرکانس منطقه استفاده نمود.

مثال ۳-۵: یک سیستم قدرت تک منطقه‌ای شامل سه ژنراتور با قدرت‌های نامی ۵۰۰، ۲۵۰ و ۲۵۰ مگاوات آمپر و ثابت اینرسی‌های ۴ و ۶ و ۶ می‌باشد. جمع بارهای منطقه ۵۰۰ مگاوات

و ضریب تنظیم سرعت همه ژنراتورها MW/PU ۵۰ HZ می‌باشد. اگر بار منطقه ۵۰ مگاوات افزایش یابد، در حالت کنترل نشده ($\Delta P_C = 0$)، خطای فرکانس حالت ماندگار و تغییرات فرکانس در حالت دینامیک را بدست آورید. همچنین مشخص نمائید که هر یک از ژنراتور چه سهمی از تأمین افزایش بار ۵۰ مگاوات را بهره خواهد گرفت.

حل: قدرت نامی منطقه برابر است با:

$$S = 500 + 250 + 250 = 1000 \text{ MVA} = 1 \text{ PU}$$

و در این قدرت مبنای، مقادیر P_D ، K_P با فرض خطی بودن تغییرات توان اکتیو بار نسبت به تغییرات فرکانس عبارتند از:

$$P_D = \frac{500}{1000} = 0.5 \text{ PU MW}$$

$$D = \frac{\partial P_D}{\partial f} = \frac{0.5}{50} = 0.01 \text{ PU MW/HZ}$$

$$K_P = \frac{1}{D} = \frac{1}{0.01} = 100 \text{ HZ/PU MW}$$

حال ثابت اینرسی ژنراتور معادل را بدست می‌آوریم:

$$H = \frac{S_1 H_1 + S_2 H_2 + \dots + S_m H_m}{S} = \frac{(500 \times 4) + (250 \times 6) + (250 \times 6)}{1000} = 5 S$$

و از آنجا ثابت زمانی سیستم الکتریکی منطقه محاسبه می‌گردد:

$$T_P = \frac{2H}{f^2 D} = \frac{2 \times 5}{50 \times 0.01} = 20 \text{ S}$$

تغییر بار منطقه بر حسب MW برابر است با:

$$\Delta P_D = \frac{50}{1000} = 0.05 \text{ PU MW}$$

حال مشخصه پاسخ فرکانس منطقه و متعاقب آن خطای فرکانس ماندگار را محاسبه می‌کنیم:

$$\beta = D + \frac{1}{R} = 0.01 + \frac{1}{\gamma} = 0.01 \text{ PU MW/HZ}$$

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\beta} = -\frac{0.05}{0.01} = -0.098 \approx -0.1 \text{ HZ}$$

ثابت زمانی کل سیستم در منطقه عبارتست از:

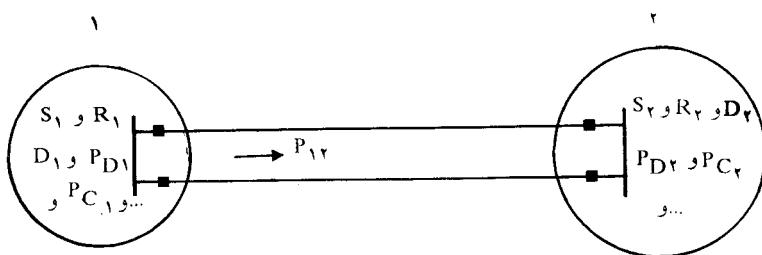
$$T = \frac{RT_P}{R + K_P} = \frac{2 \times 20}{2 + 100} = 0.392 \text{ S}$$

و به این ترتیب تغییرات فرکانس در حالت دینامیک سیستم بدست می‌آید:

$$\Delta f(t) = -\Delta f^\circ (1 - e^{-\frac{t}{T}}) = -0.1 (1 - e^{-\frac{t}{0.392}}) \text{ HZ}$$

۵-۱۱ سیستم قدرت دو منطقه‌ای

شکل ۵-۱۹(۵) دو منطقه کنترل ۱ و ۲ را با پارامترهای مربوطه نشان می‌دهد که از طریق خطوط رابط (P_{12}) به یکدیگر متصل شده‌اند. قدرت انتقالی خطوط رابط P_{12} معمولاً باید صفر باشد و هر منطقه تأمین انرژی الکتریکی مورد نیاز خود را بعهده داشته باشد، مگر در شرایطی که بواسطه کمبود انرژی در یک منطقه (بواسطه خروج نیروگاهها و یا اتفاقات غیرمنتظره) براساس توافق دو منطقه قدرت P_{12} از منطقه ۱ به منطقه ۲ جاری باشد.

شکل ۵-۱۹: سیستم قدرت منطقه‌ای

هر یک از مناطق ۱ و ۲ خود دارای چندین ژنراتور و مجموعه‌ای از بارها هستند که هر منطقه را با ژنراتور معادل مدلسازی کرده‌ایم و پارامترهای نظیر S_1 ، R_1 ، β_1 و ... پارامترهای منطقه ۱ (ژنراتور معادل منطقه ۱) هستند. اگر $|V_1| \angle \delta_1 = |V_2| \angle \delta_2$ و $V_1^* = V_2^*$ در شرایط عادی و طبق توافق ولتاژ دو منطقه ۱ و ۲ باشند، قدرت منتقله از منطقه ۱ به منطقه ۲ در شرایط عادی و طبق توافق دو منطقه عبارتست از:

$$P_{12} = \frac{|V_1| |V_2|}{X} \sin(\delta_1 - \delta_2) \quad (5-62)$$

برابر تغییر بار در یکی از دو منطقه و یا در هر دو منطقه، تغییراتی در δ_1 و δ_2 ایجاد می‌شود که آنها را با $\Delta\delta_1$ و $\Delta\delta_2$ نشان می‌دهیم. قدرت انتقالی از منطقه ۱ به منطقه ۲ نیز بمیزان ΔP_{12} تغییر خواهد کرد که مقدار آن برابر است با:

$$\Delta P_{12} = \frac{|V_1| |V_2|}{X} \cos(\delta_1 - \delta_2) (\Delta\delta_2 - \Delta\delta_1) \quad (5-63)$$

و یا:

$$\Delta P_{12} = P_{\max} \cos(\delta_1 - \delta_2) (\Delta\delta_2 - \Delta\delta_1) \quad (5-64)$$

که در آن:

$$P_{\max} = \frac{|V_1| |V_2|}{X} \quad (5-65)$$

حداکثر قدرت قابل انتقال بین دو منطقه می‌باشد.
طبق تعریف ضریب استحکام^(۱) یا ضریب سنکرونیزه کننده^(۲) یک خط انتقال از معادله زیر بدست می‌آید:

$$T_{12} = \frac{|V_1| |V_2|}{X} \cos(\delta_1 - \delta_2) = P_{\max} \cos(\delta_1 - \delta_2) \quad (5-66)$$

بنابر این رابطه (۵-۶۴) را می‌توان بصورت زیر نوشت:

$$\Delta P_{12} = T_{12}^\circ (\Delta \delta_2 - \Delta \delta_1) \quad (5-67)$$

براساس رابطه (5-۶) تغییرات زاویه قدرت $\Delta\delta$ بر حسب خطای فرکانس Δf عبارتست از:

$$\Delta\delta = 2\pi \int \Delta f dt \quad (5-68)$$

با قرار دادن $\Delta\delta$ در رابطه (5-۶۷) تغییر قدرت انتقالی بین دو منطقه بر حسب خطای فرکانس این دو منطقه بدست می آید:

$$\Delta P_{12} = 2\pi T_{12}^\circ \left(\int \Delta f_1 dt - \int \Delta f_2 dt \right) \quad (5-69)$$

تبديل لابلس طرفین رابطه اخیر را بدست می آوریم:

$$\Delta P_{12}(s) = \frac{2\pi T_{12}^\circ}{s} [\Delta F_1(s) - \Delta F_2(s)] \quad (5-70)$$

اگر از تلفات خطوط رابط بین دو منطقه صرف نظر کنیم، داریم:

$$\Delta P_{12} = -\Delta P_{21} \quad (5-71)$$

که در آن ΔP_{21} تغییر قدرت انتقالی از منطقه ۲ به منطقه ۱ می باشد.

حال مدل الکتریکی سیستم قدرت را برای سیستم قدرت دو منطقه‌ای با دقت بیشتری مورد مطالعه قرار می دهیم. در بخش (5-۶-۳) دیدیم که اختلاف قدرت $\Delta P_T - \Delta P_D$ بر اثر یک تغییر بار، از دو طریق تأمین و یا جذب می شود: از طریق قدرت مربوط به تغییر انرژی جنبشی ژنراتور و تغییر قدرت بارها، و برای آن معادله (5-۳۶) را تشکیل دادیم. در سیستم قدرت دو منطقه‌ای، انتقال قدرت به منطقه دیگر هم به دو مورد بالا اضافه می شود و در نتیجه $\Delta P_{12}(s)$ با طرف دوم معادله (5-۳۶) جمع می شود. بنابراین برای منطقه ۱ خواهیم داشت:

$$\Delta P_T(s) - \Delta P_D(s) = \frac{2H_1}{f^\circ} S \Delta f_1(s) + D_1 \Delta f_1(s) + \Delta P_{12}(s) \quad (5-72)$$

و از این معادله، $\Delta F_1(s)$ را بدست می آوریم:

$$\Delta F_1(s) = \frac{K_{P1}}{1 + ST_{P1}} [\Delta P_T(s) - \Delta P_D(s) - \Delta P_{12}(s)] \quad (5-73)$$

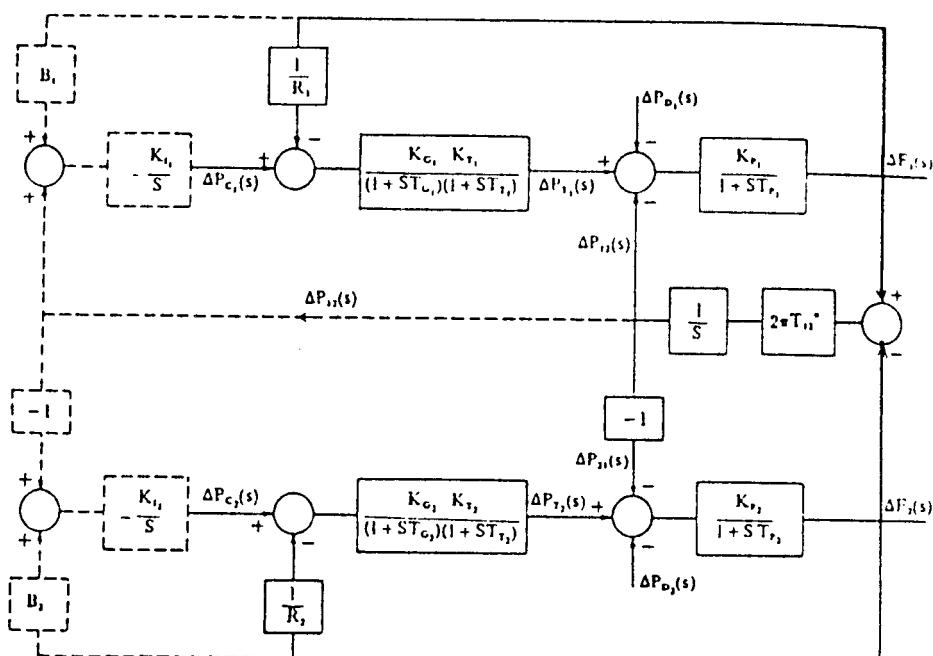
$$K_{P_1} = \frac{1}{D_1}$$

$$T_{P_1} = \frac{2H_1}{f^{\circ} D_1} \quad (5-74)$$

خطای فرکانس منطقه ۲، $\Delta F_2(s)$ را نیز مشابه معادله (۵-۷۳) می‌توان نوشت:

$$\Delta F_2(s) = \frac{K_{P_2}}{1 + ST_{P_2}} [\Delta P_{T_1}(s) - \Delta P_{D_2}(s) - \Delta P_{r_1}(s)] \quad (5-75)$$

با توجه به روابط (۵-۷۰) تا (۵-۷۵) بلوك دیاگرام یک سیستم قدرت دو منطقه‌ای در شکل (۵-۲۰) نشان داده شده است. در این شکل قسمت خط‌چین مربوط به حالت کنترل کامل سیستم است که هنوز مورد بحث قرار نگرفته است.

شکل ۵-۲۰: دیاگرام سیستم قدرت دو منطقه‌ای

۱۱-۵ پاسخ سیستم کنترل دو منطقه‌ای در حالت کنترل نشده

ابتدا پاسخ حالت ماندگار سیستم را در حالتی که تغییر دهنده‌های سرعت دو منطقه در وضعیت مشخصی قرار دارند ($\Delta P_{C1} = \Delta P_{C2} = 0$) بدست می‌آوریم. بر اثر تغییر بار پله‌ای ΔP_{D1} و ΔP_{D2} در دو منطقه، خطای فرکانس حالت ماندگار Δf° و تغییر قدرت انتقالی حالت ماندگار ΔP_{12}° بدست می‌آیند. در حالت ماندگار سیستم، با استفاده از بلوک دیاگرام شکل (۵-۲۰) به ازاء 1 و $T_G = T_T = K_G K_T = 0$ ، و یا با استفاده از تعریف ضریب تنظیم سرعت داریم:

$$\Delta P_{T1}^\circ = -\frac{1}{R_1} \Delta f^\circ \quad (5-76)$$

$$\Delta P_{T2}^\circ = -\frac{1}{R_2} \Delta f^\circ \quad (5-77)$$

معادله (۵-۷۲) در شرایط ماندگار به ازاء $0 = S$ به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\Delta P_{T1}^\circ - \Delta P_{D1}^\circ - \Delta P_{12}^\circ = D_1 \Delta f^\circ \quad (5-78)$$

بهمین ترتیب خواهیم داشت:

$$\Delta P_{T2}^\circ - \Delta P_{D2}^\circ + \Delta P_{12}^\circ = D_2 \Delta f^\circ \quad (5-79)$$

در رابطه اخیر بجای ΔP_{21} معادل آن یعنی ΔP_{12}° - را جایگزین کرده‌ایم. چهار معادله (۵-۷۶) تا (۵-۷۹) را بر حسب Δf° و ΔP_{12}° حل می‌کیم:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_{D1} + \Delta P_{D2}}{\beta_1 + \beta_2} \quad [\text{HZ}] \quad (5-80)$$

$$\Delta P_{12}^\circ = \frac{\beta_1 \Delta P_{D2} - \beta_2 \Delta P_{D1}}{\beta_1 + \beta_2} \quad [\text{PU MW}] \quad (5-81)$$

که در آنها β_1 و β_2 بعنوان مشخصه پاسخ فرکانس هر منطقه از روابط زیر تعریف می‌شوند:

$$\beta_1 = D_1 + \frac{1}{R_1}$$

$$\beta_1 = D_1 + \frac{1}{R_1}$$

برای سهولت مقایسه عملکرد یک سیستم دو منطقه‌ای با یک سیستم تک منطقه‌ای، اگر دو منطقه را کاملاً مشابه فرض کنیم، داریم:

$$D_1 = D_2 = D$$

$$R_1 = R_2 = R$$

$$\beta_1 = \beta_2 = \beta$$

بنابر این:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_{D1} + \Delta P_{D2}}{2\beta} \quad [\text{HZ}] \quad (5-82)$$

$$\Delta P_{12}^\circ = \frac{\Delta P_{D2} - \Delta P_{D1}}{2} \quad [\text{PU MW}] \quad (5-83)$$

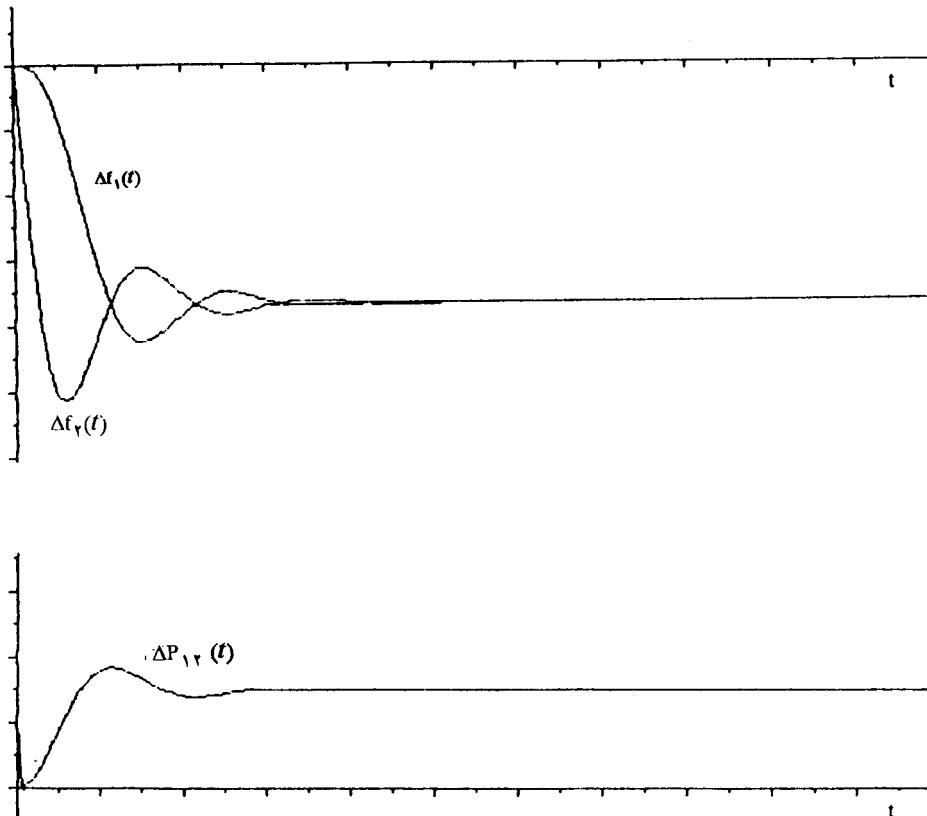
اگر تغییر بار فقط در یک منطقه، مثلاً منطقه ۲، بوجود آید خواهیم داشت:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_{D2}}{2\beta} \quad [\text{HZ}] \quad (5-84)$$

$$\Delta P_{12}^\circ = \frac{\Delta P_{D2}}{2} \quad [\text{PU MW}] \quad (5-85)$$

این روابط نشان می‌دهند که در سیستم دو منطقه‌ای، براثر تغییر بار پله‌ای در یک منطقه، مثلاً منطقه ۲، خطای فرکانس به نصف حالتی می‌رسد که این منطقه بصورت سیستم تک منطقه‌ای عمل نماید. همچنین نیمی از قدرت مورد نیاز براثر افزایش بار منطقه ۲ توسط منطقه ۱ تأمین می‌شود.

حال پاسخ دینامیکی سیستم را مورد مطالعه قرار می‌دهیم. سیستم قدرت دو منطقه‌ای از درجه هفتم است و با روش‌های تحلیلی مستقیم نمی‌توان آنرا بدست آورد. ابتدا باید با استفاده از شکل (۵-۲۰) معادلات دیفرانسیل درجه اول سیستم را که هفت معادله حالت خواهند بود بدست آورد. سپس از روش‌های آنالیز عددی و با استفاده از کامپیوترهای دیجیتال پاسخ دینامیکی سیستم (۱)، Δf_1 ، Δf_2 ، ΔP_{12} و (۱) ΔP_{12}° را بدست آورد. در شکل (۵-۲۱) این پاسخ‌ها به ازاء پارامترهای مشخصی از دو منطقه و تغییر بار پله‌ای ΔP_{D2} توسط کامپیوتر رسم شده‌اند.

شکل ۵-۲۱: پاسخ دینامیکی سیستم قدرت دو منطقه‌ای در حالت کنترل نشده
نتایج استخراج شده: مرکز کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت ایران

مثال ۵-۴: دو منطقه کنترل با مشخصات زیر از طریق خطوط رابط بیدنگر متصل هستند:

$$S_1 = 1000 \text{ MVA}$$

$$S_2 = 4000 \text{ MVA}$$

$$R_1 = 2/5 \text{ HZ/PU MW}$$

$$R_2 = 2 \text{ HZ/PU MW}$$

$$D_1 = 0/016 \text{ PU MW/HZ}$$

$$D_2 = 0/01 \text{ PU MW/HZ}$$

افزایش باری معادل 50 MW در منطقه ۱ اتفاق می‌افتد. خطای فرکانس و تغییر انتقال قدرت بین دو منطقه را در حالت ماندگار بدست آورید.

حل: قدرت اسمی منطقه ۱ را بعنوان قدرت مبنای انتخاب می‌کنیم:

$$S_b = 1000 \text{ MVA}$$

مشخصه پاسخ فرکانس و افزایش قدرت بار منطقه ۱ براساس مبنای انتخاب شده عبارتند از:

$$\beta_1 = D_1 + \frac{1}{R_1} = 0/016 + \frac{1}{2/5} = 0/416 \text{ PU MW/HZ}$$

$$\Delta P_{D1} = \frac{50}{1000} = 0/05 \text{ PU MW}$$

مشخصه پاسخ فرکانس منطقه ۲ در مبنای 4000 MVA بترتیب زیر محاسبه می‌شود:

$$\beta_2 = D_2 + \frac{1}{R_2} = 0/01 + \frac{1}{2} = 0/51 \text{ PU MW/HZ}$$

مقدار β_2 در مبنای $S_b = 1000 \text{ MVA}$ برابر است با:

$$\beta_2 = 0/01 \times \frac{4000}{1000} = 2/04 \text{ PU MW/HZ}$$

از معادلات (۵-۸۰) و (۵-۸۱) مقادیر Δf° و ΔP_{12}° را محاسبه می‌کنیم:

$$\Delta f^\circ = -\frac{0/05}{0/416 + 2/04} = -0/02036 \text{ HZ}$$

$$\Delta P_{12}^\circ = \frac{2/04 \times 0/05}{0/416 + 2/04} = -0/0415 \text{ PU MW}$$

$$= -0/0415 \times 1000 = -415 \text{ MW}$$

$$\Delta P_{21}^\circ = 415 \text{ MW}$$

اگر سیستم قدرت ۱ بصورت یک سیستم تک منطقه‌ای عمل نماید، برآثر افزایش بار مذکور خطای فرکانس ماندگار برابر است با:

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_{D_1}}{\beta} = -\frac{0/05}{0/416} = -0/1202 \text{ HZ}$$

$$\frac{0/1202}{0/02036} = 5/9$$

و این نشان می‌دهد که خطای فرکانس این سیستم دو منطقه‌ای $5/9$ برابر کمتر از خطای فرکانس سیستم تک منطقه‌ای شماره ۱ می‌باشد و این نتیجه مطلوب بخاطر جاری شدن قدرت $41/5 \text{ MW}$ از منطقه ۲ به منطقه ۱ بدست آمده است.

اگر هر منطقه کنترل را معادل یک ژنراتور در نظر بگیریم، با استفاده از رابطه (۵-۵۱) نیز می‌توانیم نتایج فوق را بدست آوریم. برای این کار قدرت مبنا را 50000 MVA (جمع قدرت‌های اسمی دو منطقه) انتخاب می‌کنیم. با صرفنظر از D_1 و D_2 داریم:

$$S_1 = \frac{1000}{50000} = 0/2 \text{ PU MW}$$

$$S_2 = \frac{4000}{50000} = 0/8 \text{ PU MW}$$

$$\Delta P_{D_1} = \frac{0}{50000} = 0/01 \text{ PU MW}$$

$$\Delta f^\circ = -\frac{\Delta P_D}{\frac{S_1}{R_1} + \frac{S_2}{R_2}} = -\frac{0/01}{0/2 + 0/8} = -0/02083 \text{ HZ}$$

اگر از D_1 و D_2 صرفنظر نکنیم، Δf° را با توجه به معادله (۵-۵۱) بصورت زیر می‌نویسیم:

$$\Delta f^\circ = \frac{-\Delta P_D}{(D_1 + \frac{1}{R_1})S_1 + (D_2 + \frac{1}{R_2})S_2}$$

و یا:

$$\Delta f^\circ = \frac{-\Delta P_D}{\beta_1 S_1 + \beta_2 S_2} = \frac{-0/01}{(0/416 \times 0/2) + (0/51 \times 0/8)}$$

$$= -0/02036 \text{ HZ}$$

۱۱-۵ پاسخ سیستم کنترل دو منطقه‌ای در حالت کنترل شده
 معادلات (۵-۸۰) و (۵-۸۱) و همچنین شکل (۵-۲۱) نشان می‌دهند که بر اثر تغییر بار در مناطق کنترل، خطای فرکانس ماندگار Δf° به صفر نمی‌رسد. همچنین قدرت انتقالی از منطقه ۱ به منطقه ۲ بمیزان $\Delta P_{۱۲}^{\circ}$ از حد قدرت انتقالی مورد توافق دو منطقه تجاوز می‌کند. برای اینکه خطای فرکانس و تغییر قدرت انتقالی بین دو منطقه در حالت ماندگار را به صفر برسانیم، از حلقه فیدبک دوم شامل انتگرال‌گیرها استفاده می‌کنیم (قسمت خطچین در بلوک دیاگرام شکل ۵-۲۰). همچنانکه در این بلوک دیاگرام دیده می‌شود علاوه بر خطای فرکانس Δf° ، تغییر قدرت انتقالی بین دو منطقه نیز بعنوان ورودی انتگرال‌گیرهای نظرگرفته شده است تا $\Delta P_{۱۲}^{\circ}$ نیز صفر گردد. خطای کنترل منطقه^(۱)، ACE_۱ عبارتست از ترکیب خطی دو خطای سیستم یعنی Δf° و $\Delta P_{۱۲}^{\circ}$ که در سیستم کنترل باید صفر گردند. در اینجا برای دو منطقه داریم:

$$\begin{aligned} ACE_1 &= \Delta P_{12} + B_1 \Delta f_1 \\ ACE_2 &= \Delta P_{21} + B_2 \Delta f_2 \end{aligned} \quad (5-86)$$

ضرائب B_1 و B_2 به این خاطر در نظر گرفته شده‌اند تا با انتخاب مناسب آنها بتوان نحوه تغییرات خطای فرکانس هر منطقه در حالت دینامیکی را بصورت مطلوبی بدست آورد. خطای کنترل هر منطقه، ورودی انتگرال‌گیر مربوطه می‌باشد. بنابراین:

$$\Delta P_{C1} = - K_{I1} \int (\Delta P_{12} + B_1 \Delta f_1) dt = - K_{I1} \int ACE_1 dt \quad (5-87)$$

$$\Delta P_{C2} = - K_{I2} \int (\Delta P_{21} + B_2 \Delta f_2) dt = - K_{I2} \int ACE_2 dt \quad (5-88)$$

برای تعیین پاسخ سیستم در حالت ماندگار داریم:
 $\Delta P_{12}^{\circ} + B_1 \Delta f^{\circ} = 0$

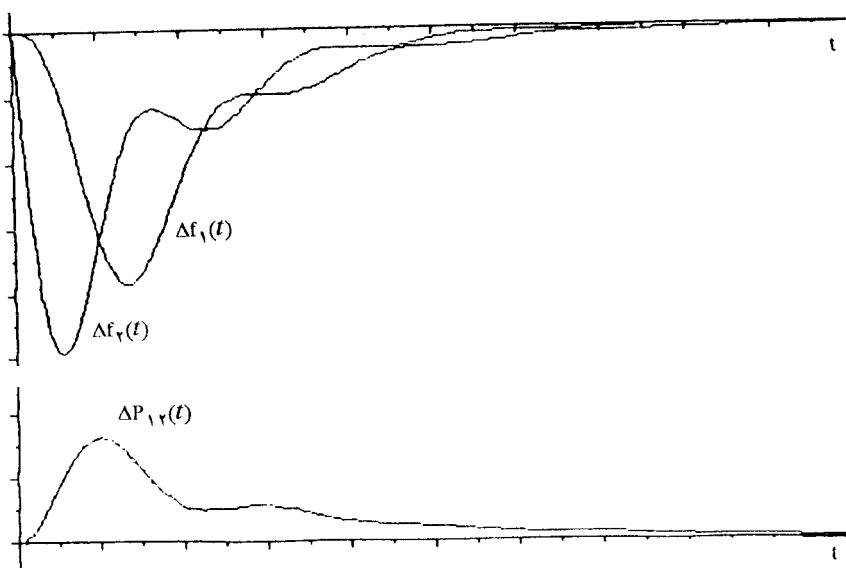
$$-\Delta P_{12}^{\circ} + B_2 \Delta f^{\circ} = 0$$

این معادلات فقط در شرایط زیر برقرار خواهند بود:

$$\Delta f^\circ = 0$$

$$\Delta P_{12}^\circ = 0$$

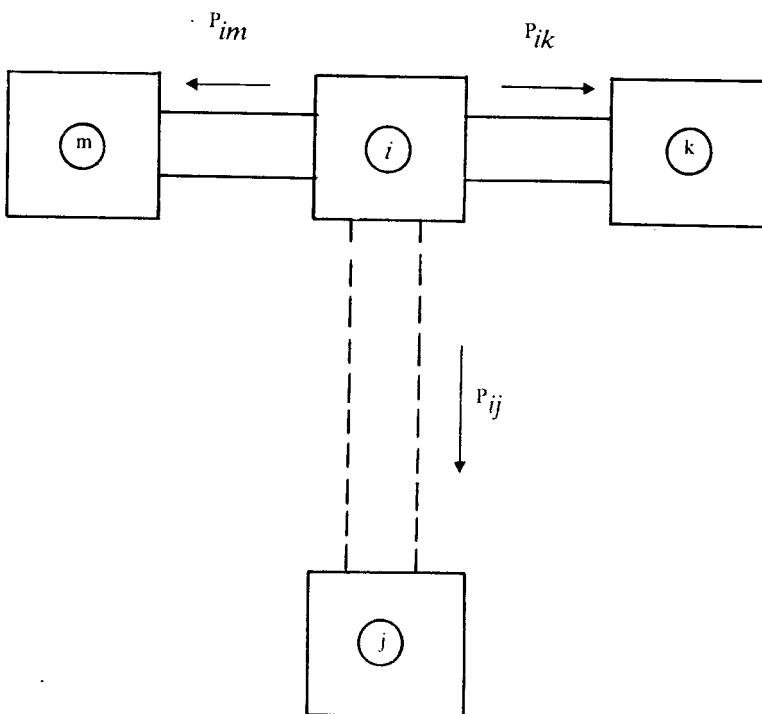
برای بررسی پاسخ دینامیکی سیستم، باید معادلات حالت سیستم توسط کامپیوتر حل شوند. تعداد معادلات حالت در بررسی پاسخ دینامیکی ۹ خواهد بود. از نظر کیفیت و سرعت پاسخ باید به ازاء مقادیر مختلف K_{11} , K_{12} , B_1 , B_2 , K_{11} , K_{12} منحنی های (۱) $\Delta f_1(t)$ و (۲) $\Delta f_2(t)$ را رسم نمود و پاسخ مطلوب را انتخاب کرد. تجربه نشان می دهد که اگر از K_{11} کمتر از $K_{1\text{crit}}$ و نزدیک به آن، و کمیت B در حدود مقدار ۵/۰ (مشخصه پاسخ فرکانس منطقه) انتخاب گرددن پاسخ نسبتاً مطلوبی بدست خواهد آمد. در شکل (۵-۲۲) پاسخ های (۱) $\Delta f_1(t)$ و (۲) $\Delta f_2(t)$ برای تغییر بار پله ای در منطقه ۲، به ازاء پارامتر های مشخص یک سیستم دو منطقه ای در شرایطی که $K_{11}=K_{12}=0/۴$ و $B_1=B_2=0/۵$ هستند توسط کامپیوتر رسم شده اند.

شکل ۵-۲۲: پاسخ دینامیکی سیستم دو منطقه ای در حالت کنترل شده

۵-۱۲ سیستم قدرت چند منطقه ای

مباحث و نتایج مریوط به سیستم قدرت دو منطقه ای برای یک سیستم n منطقه ای قابل تعمیم است. در شکل (۵-۲۳) یک سیستم قدرت n منطقه ای نشان داده شده است که در آن منطقه کنترل k به مناطق $1, \dots, j, \dots, n$ متصل می باشد.

شکل ۵-۲۳: سیستم قدرت n منطقه‌ای

بر اثر تغییر بار، تغییر قدرت انتقالی از منطقه α به مناطق دیگر عبارتست از:

$$\Delta P_{ik} + \Delta P_{im} + \dots + \Delta P_{ij} + \dots + \Delta P_{in} = \sum_{j=1}^n \Delta P_{ij}$$

تغییر قدرت بین در منطقه α و β براساس معادله (۵-۶۹) برابر است با:

$$\Delta P_{ij} = 2\pi T_{ij}^\circ \left[\int \Delta f_i dt - \int \Delta f_j dt \right]$$

تبدیل لاپلاس طرفین معادله اخیر را بدست آوریم:

$$\Delta P_{ij}(s) = \frac{2\pi T_{ij}^\circ}{s} [\Delta F_i(s) - \Delta F_j(s)]$$

بنابراین تغییر قدرت انتقالی از منطقه α به مناطق دیگر در حوزه لاپلاس بدست می‌آید:

$$\sum_{j=1}^n \Delta P_{ij}(s) = \frac{\gamma \pi}{S} \sum_{j=1}^n T_{ij}^\circ [\Delta F_i(s) - \Delta F_j(s)] \quad (5-89)$$

رابطه توازن قدرت برای منطقه i بر اثر تغییر بار را این چنین می‌نویسیم:

$$\Delta P_{Ti}(s) - \Delta P_{Di}(s) - \sum_{j=1}^n \Delta P_{ij}(s) = \frac{\gamma H_i}{f^\circ} S \Delta F_i(s) + D_i \Delta F_i(s) \quad (5-90)$$

و از آنجا $\Delta F_i(s)$ را بدست می‌آوریم:

$$\Delta F_i(s) = \frac{K_{Pi}}{1 + ST_{Pi}} \left[\Delta P_{Ti}(s) - \Delta P_{Di}(s) - \sum_{j=1}^n \Delta P_{ij}(s) \right] \quad (5-91)$$

که در آن:

$$K_{Pi} = \frac{1}{D_i} \quad (5-92)$$

$$T_{Pi} = \frac{\gamma H_i}{f^\circ D_i}$$

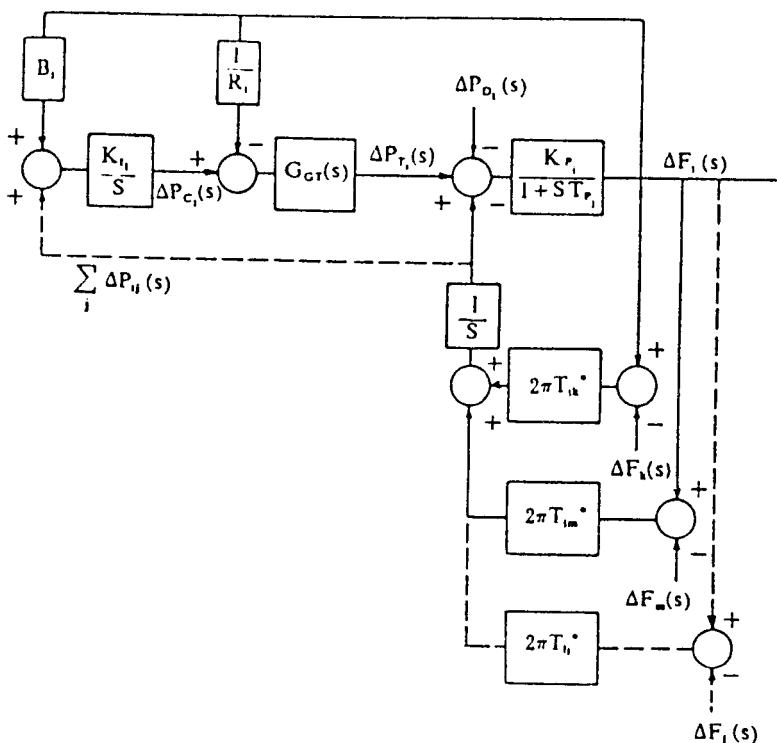
بلوک دیاگرام منطقه کنترل i از سیستم n منطقه‌ای را می‌توان مطابق شکل (5-۲۴) رسم نمود. خطای کنترل منطقه i ، ACE_i ، برابر است با:

$$ACE_i = B_i \Delta f_i + \sum_{j=1}^n \Delta P_{ij} \quad (5-93)$$

فرمان کنترل منطقه i از انتگرال ΔP_{ci} به این ترتیب بدست می‌آید:

$$\Delta P_{ci} = -K_{li} \int ACE_i dt = -K_{li} \int (B_i \Delta f_i + \sum_{j=1}^n \Delta P_{ij}) dt \quad (5-94)$$

به این ترتیب باید در زمان کوتاهی اطلاعات قدرت‌های انتقالی همه خطوط رابط به مرکز سیستم کنترل داده شود. سپس جمع این قدرت‌ها با قدرت تعیین شده در قرارداد مناطق مقایسه گردد تا بتوان خطای کنترل منطقه را از معادله (5-۹۳) تعیین نمود و فرمان کنترل لازم و مناسب ΔP_{ci} را به سیستم اعمال کرد تا خطای مذکور به صفر برسد.

شکل ۲۴-۵: بلوک دیاگرام منطقه ۱ از یک سیستم n منطقه‌ای

مسائل فصل پنجم

۱-۵ در یک سیستم قدرت، ماتریس Z_{bus} و لتاژ شین‌ها (از محاسبه پخش بار) داده شده‌اند. اگر در شین ۳ خازنی قواردهیم تا دامنه لتاژ این شین را از $1PU$ به $0.9PU$ برساند، قدرت این خازن را بدست آورید. همچنین لتاژ شین‌های ۱ و ۲ را پس از نصب خازن محاسبه نماید.

شماره شین	۱	۲	۳
لتاژ	$1/047^{\circ}$	$967-6$	$0/97-10^{\circ}$

$$Z_{bus} = j \begin{bmatrix} 0/15 & 0/12 & 0/1 \\ 0/12 & 0/2 & 0/14 \\ 0/1 & 0/14 & 0/25 \end{bmatrix} PU$$

۲-۵ یک سیستم قدرت تک منطقه‌ای شامل دو ژنراتور با مشخصات زیر است:

$$S_1 = 100 \text{ MVA} \quad H_1 = 2S \quad R_1 = 2 \text{ HZ/PU MW}$$

$$S_2 = 150 \text{ MVA} \quad H_2 = 4S \quad R_2 = 3 \text{ HZ/PU MW}$$

الف) اگر بار سیستم بمیزان $50MW$ افزایش یابد، فرکانس منطقه در حالت ماندگار جدید چقدر کاهش خواهد یافت. همچنین هر یک از ژنراتورها چه سهمی در تولید و تأمین این افزایش بار خواهد داشت. از D صرفنظر کنید.

ب) چنانچه از ثابت زمانی‌های گاورنر و تورینن صرفنظر شود و $D = 0.01 PU MW/HZ$ منظور گردد، معادله تغییرات خطای فرکانس (Δf) را برابر تغییر بار فوق الذکر بدست آورید.

۳-۵ یک ژنراتور با مشخصات زیر توسط خط رابط به شبکه بزرگی متصل است. ضریب سنکرونیزه کننده خط رابط $T_{12} = 2 PU$ می‌باشد. شبکه بزرگ را یک شین بی‌نهایت فرض کنید. تغییرات (Δf) را بدست آورید.

$$\begin{array}{lll}
 T_G = 0 & T_T = 1 \text{ S} & f^\circ = 50 \text{ HZ} \\
 \Delta P_D = 0 / 1 \text{ PU} & \Delta P_C = 0 & H = 5 \text{ S} \\
 R = 2 \text{ HZ/PU MW} & T_p = 20 \text{ S} &
 \end{array}$$

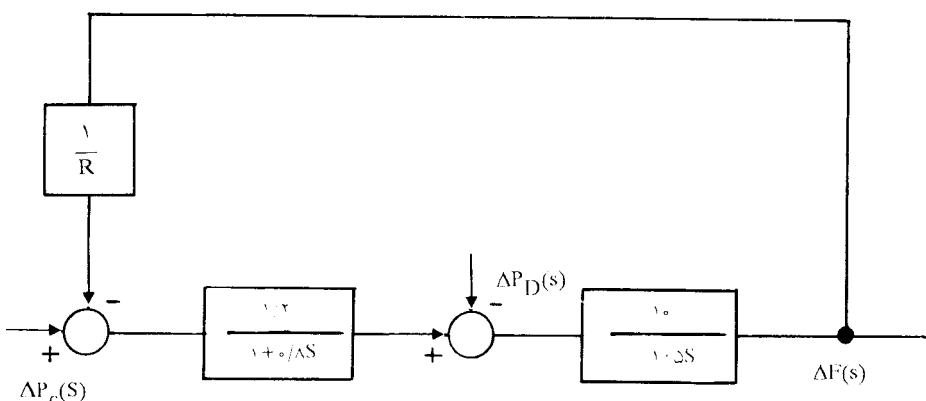
۵-۴ سه ژنراتور با قدرت‌های نامی ۱۰۰ و ۲۵۰ و ۳۰۰ مگاوات آمپر بارهای شبکه بزرگی را تغذیه می‌کنند. ضریب تنظیم ژنراتورها ۲ و ۴ و ۵ درصد نسبت به مقادیر نامی آنها است. برای افزایش بار سیستم، فرکانس آن $\frac{1}{3}$ هرتز کاهش می‌یابد. سهم هر یک از ژنراتورها را برای افزایش تولید بر حسب مگاوات بدست آورید.

۵-۵ بلوک دیاگرام سیستم کنترل بار - فرکانس یک منطقه کنترل در شکل (۵-۲۵) نشان داده شده است. فرکانس نامی $H = 50 \text{ HZ}$ است. برای افزایش باری معادل $PU = 1 / 0.1$ ضریب فرکانس منطقه $2 / 0$ هرتز کاهش می‌یابد.

الف) ضریب تنظیم سرعت منطقه R را بدست آورید.

ب) در حالت ماندگار جدید، چه مقدار از افزایش بار مذکور توسط ژنراتور و چه مقدار از طریق کاهش مصرف بارها تأمین می‌شود.

ج) برای اینکه مقدار نهائی تغییر فرکانس (Δf°) به صفر برسد، از تغییر دهنده سرعت استفاده می‌کنیم. برای این منظور $\Delta P_D(s)$ را محاسبه کنید. تغییرات $\Delta P_C(s)$ را پله‌ای فرض کنید.

شکل ۵-۲۵: مربوط به مسئله (۵-۵)

۵-۶ در یک سیستم قدرت دو منطقه‌ای، در اثر افزایش بار 200 MW مگاوات در منطقه ۱، قدرت 150 MW مگاوات از منطقه ۲ به منطقه ۱ جاری می‌شود. اگر خط رابط بین دو منطقه باز باشد در این حالت فرکانس منطقه ۱ به $\frac{49}{5} \text{ هرتز}$ و فرکانس منطقه ۲ به 50 هرتز می‌رسد. در صورتیکه $D_1 = D_2 = 10 \text{ MW/HZ}$ باشند، ضریب تنظیم سرعت هریک از مناطق را بر حسب HZ/MW بدست آورید.

۵-۷ ژنراتوری با ضریب تنظیم $R = 2/5 \text{ HZ/PU}$ بار امپدانسی $Z = 1 + j 0/3 \text{ PU}$ را در فرکانس $HZ = 50 = 1^\circ$ تغذیه می‌کند. حلقه کنترل دوم باز است ($\Delta P_e = 0$). قسمت حقیقی امپدانس باید چقدر کاهش یابد تا فرکانس به 49 هرتز برسد. فرض کنید مدار کنترل ولتاژ ژنراتور، ولتاژ آنرا ثابت نگه می‌دارد.

www.wikipower.ir

www.wikipower.ir